Walt Disney's

DONALD DUCK

EEN VROLIJK WEEKBLAD

№ 26 27 JUNI 1959

LOSSE NUMMERS 35 CT. VOOR ABONNEES 25 CT.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Van de week werd ik opgebeld door Goofy, die me vertelde dat hij een zomerverblijf had ingericht. Jullie begrijpen dat ik er reuze benieuwd naar was en meteen naar hem toe snelde. Hij stond me al op te wachten bij het tuinhekje.
„Nou, hoe vindt u het?" vroeg hij met een stralend gezicht. Eerst zag ik alleen maar z'n oude huisje en ik wilde net vragen waar zijn zomerverblijf nu stond, toen ik het opeens merkte. „Je hebt het dak van je huis af gehaald!"
„Ja, slim van me, hè?" Nu kan ik fijn de frisse buitenlucht binnen laten stromen en overal in m'n huis schijnt de zon!" Ik dacht er het mijne van, maar vond het verstandiger er niets over te zeggen, want als Goofy iets in zijn hoofd heeft, praat je het er niet uit.
's Avonds begon het opeens te onweren en viel de regen met bakken uit de hemel. Even later stond Goofy druipend op m'n stoep. Hij keek heel beteuterd en zei: „M'n hele huis is overstroomd! Kan ik vannacht bij u slapen?" - „Natuurlijk Goofy. Ga je het dak er morgen weer op zetten?"
„Nee, oom Donald. Als de zon schijnt is het veel te lekker! Maar voor de regen ga ik nu overal parapluutjes neerzetten! Slim hè?"

Ik heb 'm maar niet verteld, dat dat niet veel zou helpen. Goofy is nu eenmaal iemand, die alleen door schade en schande wijs wordt!

OOM DONALD

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 26

Van links naar rechts invullen: 1. medeklinker uit de eerste helft van het alfabet; 2. thans; 3. jongensnaam; 4. geslepen stuk glas in het midden dik, aan de kanten dunner; 5. dagblad; 6 vethoudend bestanddeel van de melk; 7. dier dat melk geeft; 8. overblijfsel bij verbranding; 9. medeklinker uit de laatste helft van het alfabet.
Heb je alles goed ingevuld, dan lees je in de rode hokjes van boven naar beneden de naam van een stof, die gebruikt wordt om bouwland vruchtbaarder te maken. Schrijf dit woord op een briefkaart en stuur die voor 2 juli aan Donald Duck, Postbus 792, Amsterdam. Zet duidelijk je naam en adres op de kaart en vermeld tevens in de linkerbovenhoek „oplossing 26".

Eerste prijs: Een prima fototoestel: winkelwaarde f 28,—; tweede prijs: een mooie vulpen met gouden pen, winkelwaarde f 16,50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck"-lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: een „Donald Duck"-vulpotlood.

OOM DONALDS BRIEVENBUS

De postbode die mij iedere dag stapels brieven van jullie brengt vroeg me laatst of ik 't nog steeds fijn vond zoveel post te ontvangen. Toen heb ik gezegd: „Natuurlijk! Hoe meer hoe liever!" Voor diegenen die dat nog niet wisten, komt hier mijn adres. „Donald Duck", Postbus 792, A'dam. Linksboven in de hoek van de envelop moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus en op de achterzijde duidelijk je naam en adres. Tot schrijfs!

MARIAN SCHOENMAKERS, TILBURG. Gaat het goed op de Huishoudschool, Marian? En worden alle dingen, die je op het kookkacheltje van je vriendin maakt, net zo lekker als daarginds? Schrijf je me eens, wat je na de Huishoudschool gaat doen?

RUDI WAGTERVELD, AALTEN. Tjonge, wat een knapperd ben jij! Behalve een prachtige tekening van een Indiaan, heb je me ook nog een gedichtje gestuurd, dat je helemaal zelf gemaakt hebt! En nu hoop je maar, dat er gauw iemand jarig is. Zeker om het gedichtje te kunnen opzeggen!

Op maandag 29 juni viert [illegible] zijn verjaardag. Alle jongens en meisjes van heel Nederland feliciteren hem van harte en wensen hem 'n prettige dag toe!

OPLETTEN ALLEMAAL

Hier volgen de namen en adressen van de prijswinnaars en -winnaressen van de prijsvraag in no. 19.

Eerste prijs: Hansje Brekelmans, **Sprang-Capelle.**
Tweede prijs: Tonnie v. Bilsem, **Utrecht.**
3e t/m 13e prijs: T. v. d. Werff, **Schaesberg;** Hansje Vissers, **Delft;** Appie Lindenberg, **Ede;** Truus t. Winkel, **Winterswijk;** Gertje v. Baaren, **Lelden;** Anneke Gaal, **Alblasserdam;** Berta v. Welzenis, **Dordrecht;** Ria Holverda, **Rotterdam;** Anneke v. d. Kolk, **Zwolle;** Rita Hoorn, **Haarlem.**
13e t/m 22e prijs: Henriette Schubert, **Huizen;** Ineke v. Essen, **Beverwijk;** Henk Vrinds, **Tilburg;** J. Blaauw, **Haren;** Bas Lubbers, **Dalen;** Marga v. Wilde, **Amsterdam;** Rikie Hartjes, **Ulft;** Jaloijs Stienen, **Nederweert;** Willy Viveen, **Den Haag;** Ria v. d. Jagt, **Hem.**

De oplossing van prijsvraag no. 24 luidt: **MAANREIZIGER.**

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V., Hoofdkantoor Huidekoperstraat 20, Amsterdam-C, Postbus 497. Telefoon 36500. Abonnementsprijs: Nederland 23 cent per week of f 3,25 per kwartaal. Losse nummers 35 cent. Voor België 50 fr. per 13 nummers. Adres voor België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Gen. Capiaumontstr. 24, Berchem-Antwerpen, Tel. 396164, P.C.R. 36491. Bij verzending naar Ned. Antillen, Suriname en Ned. Nieuw-Guinea f 14,— per jaar. Overig buitenland f 17,— per jaar. Girobetaling: Uitsluitend indien U het blad per post ontvangt, gelieve U te gireren op postrekening 119131 ten name van De Geïllustreerde Pers N.V., Amsterdam. Indien het blad door een wederverkoper bij U wordt aangeboden, gelieve U le gireren op de rekening van het desbetreffend bijkantoor, waarvan wij of de wederverkoper U het gironummer gaarne zullen opgeven.

ATTENTIE! Zonder schriftelijke goedkeuring van de uitgeefster is het niet toegestaan dit blad op te nemen in of ter beschikking te stellen van een leesportefeuille. © 1959 Walt Disney Productions. World rights reserved — Uitgave De Geïllustreerde Pers N.V.

WALT DISNEYS

DONALD DUCK

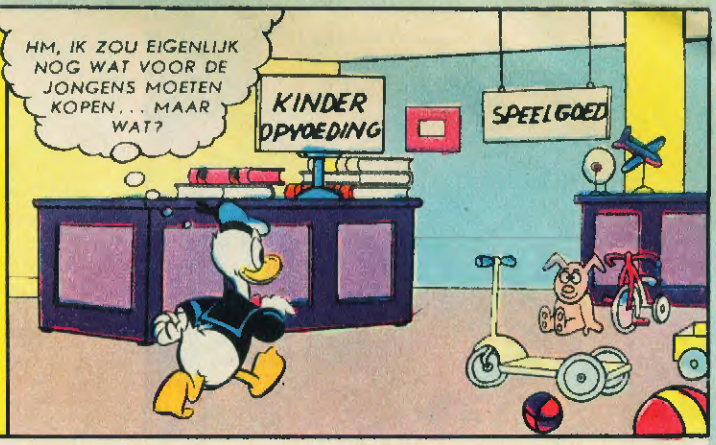

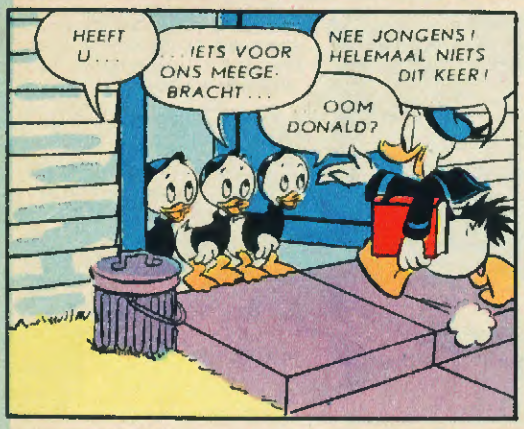

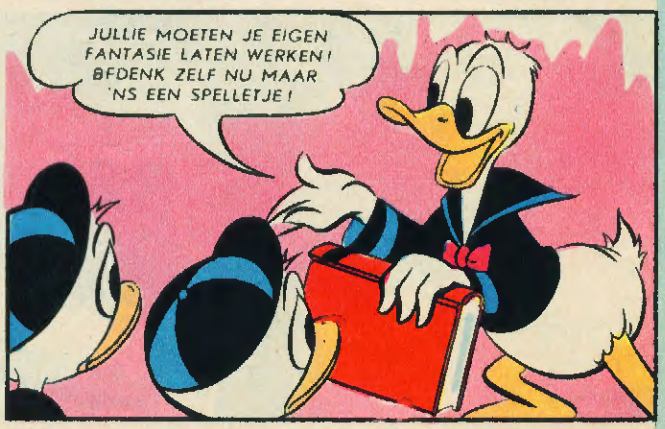

HÈ . . . DAT IS VREEMD! IK ZIE HEM NERGENS! IK WEET ZEKER, DAT IK HEM HIER HEB NEERGELEGD!

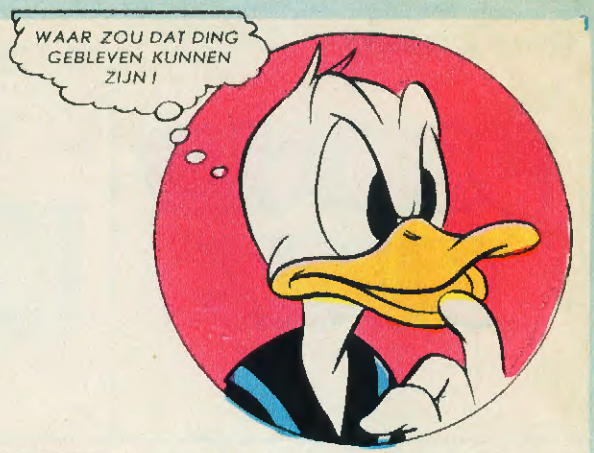
WAAR ZOU DAT DING GEBLEVEN KUNNEN ZIJN!

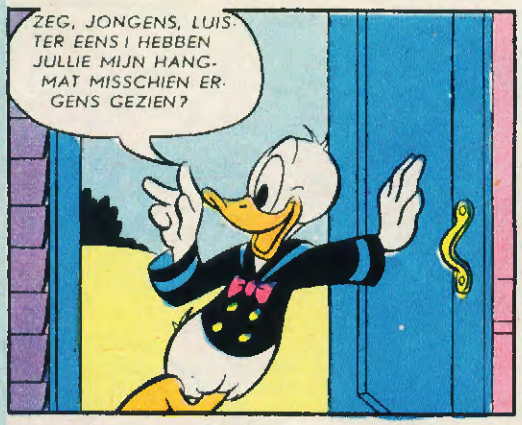
ZEG, JONGENS, LUISTER EENS! HEBBEN JULLIE MIJN HANGMAT MISSCHIEN ERGENS GEZIEN?

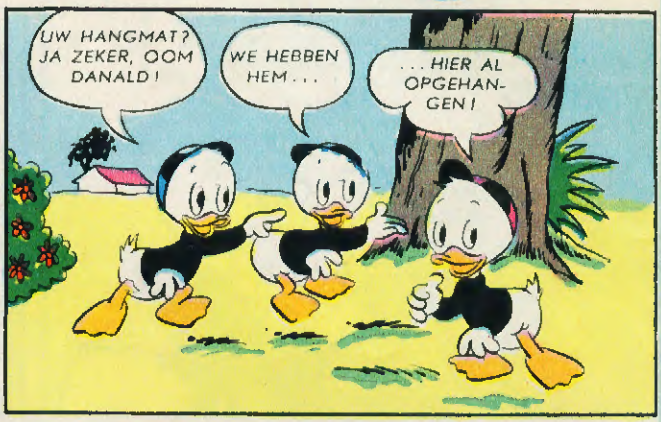
UW HANGMAT? JA ZEKER, OOM DANALD!
WE HEBBEN HEM . . .
. . . HIER AL OPGEHANGEN!

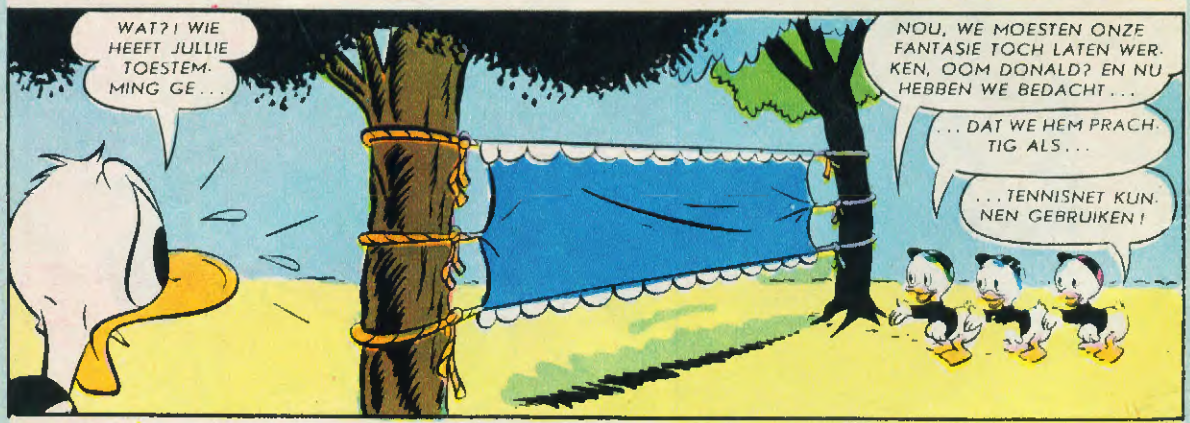
WAT?! WIE HEEFT JULLIE TOESTEMMING GE . . .
NOU, WE MOESTEN ONZE FANTASIE TOCH LATEN WERKEN, OOM DONALD? EN NU HEBBEN WE BEDACHT . . .
. . . DAT WE HEM PRACHTIG ALS . . .
. . . TENNISNET KUNNEN GEBRUIKEN!

U WILDE TOCH ZO GRAAG, DAT WE MET DIE DINGEN UIT DE SCHUUR EEN SPELLETJE ZOUDEN BEDENKEN!

MAAR DAT GEEFT JULLIE NOG NIET HET RECHT OM MIJN GOEDE . . . EH . . . NOU JA, VOORUIT DAN MAAR.

ZE ZULLEN ER TOCH NIET VEEL AAN HEBBEN, WANT IN HET HELE HUIS IS GEEN TENNISRACKET TE VINDEN!
?
ZO, WE HEBBEN NOG EEN PAAR RACKETS OOK GEVONDEN!
EN IK HEB HIER EEN MOOIE BAL!
HÉ! NIET DOEN! MIJN SNEEUW-SCHOENEN!
IK MOET TOEGEVEN, DAT ZE ER EEN BEET JE UITZIEN ALS TENNISRACKETS!
MAAR IK VIND DIT TOCH WEL TE VER GAAN! IK ZAL 'NS KIJKEN, WAT HET BOEK HIEROVER ZEGT!
FANTASIE-SPELLETJES VERSCHAFFEN UW KINDEREN HET MEESTE PLEZIER. MOEDIGT HEN ER TOE AAN!
HM, DAT ZE M'N SNEEUW-SCHOENEN KAPOT MAKEN IS NOG TOT DAAR AAN TOE, MAAR...
...DAT IK ZE DAARIN MOET AANMOEDIGEN IS TE VEEL VAN ME GEVRAAGD!
NOU JA, TENNISSEN IS IN IEDER GEVAL EEN ONGEVAARLIJK SPELLETJE, WAAROVER IK ME GEEN ZORGEN HOEF TE MAKEN!
KRAK!

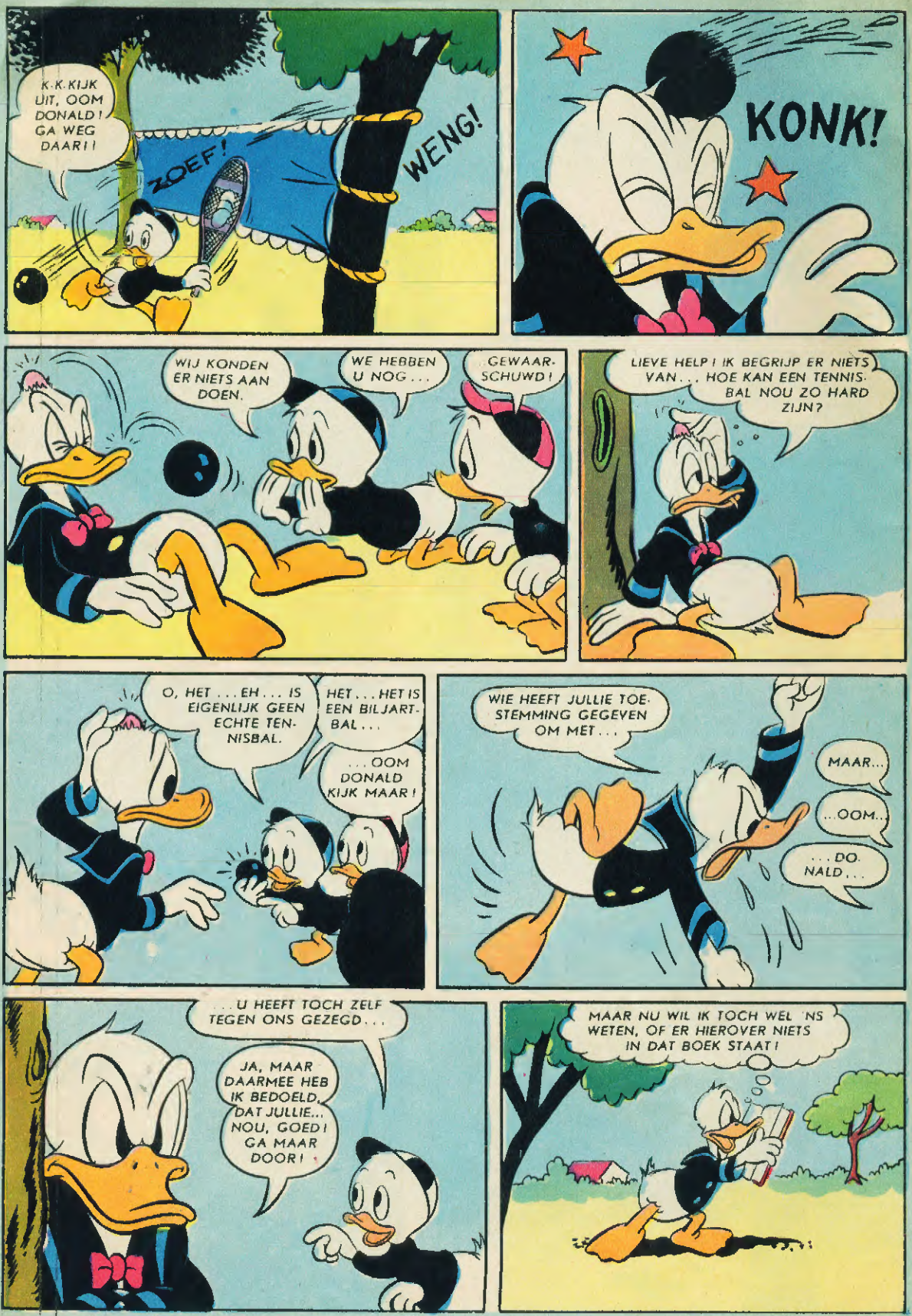
K-K-KIJK UIT, OOM DONALD! GA WEG DAAR!!
ZOEF!
WENG!
KONK!
WIJ KONDEN ER NIETS AAN DOEN.
WE HEBBEN U NOG...
GEWAAR-SCHUWD!
LIEVE HELP! IK BEGRIJP ER NIETS VAN... HOE KAN EEN TENNIS-BAL NOU ZO HARD ZIJN?
O, HET...EH...IS EIGENLIJK GEEN ECHTE TEN-NISBAL.
HET...HET IS EEN BILJART-BAL...
...OOM DONALD KIJK MAAR!
WIE HEEFT JULLIE TOE-STEMMING GEGEVEN OM MET...
MAAR...
...OOM...
...DO-NALD...
...U HEEFT TOCH ZELF TEGEN ONS GEZEGD...
JA, MAAR DAARMEE HEB IK BEDOELD, DAT JULLIE... NOU, GOED! GA MAAR DOOR!
MAAR NU WIL IK TOCH WEL 'NS WETEN, OF ER HIEROVER NIETS IN DAT BOEK STAAT!

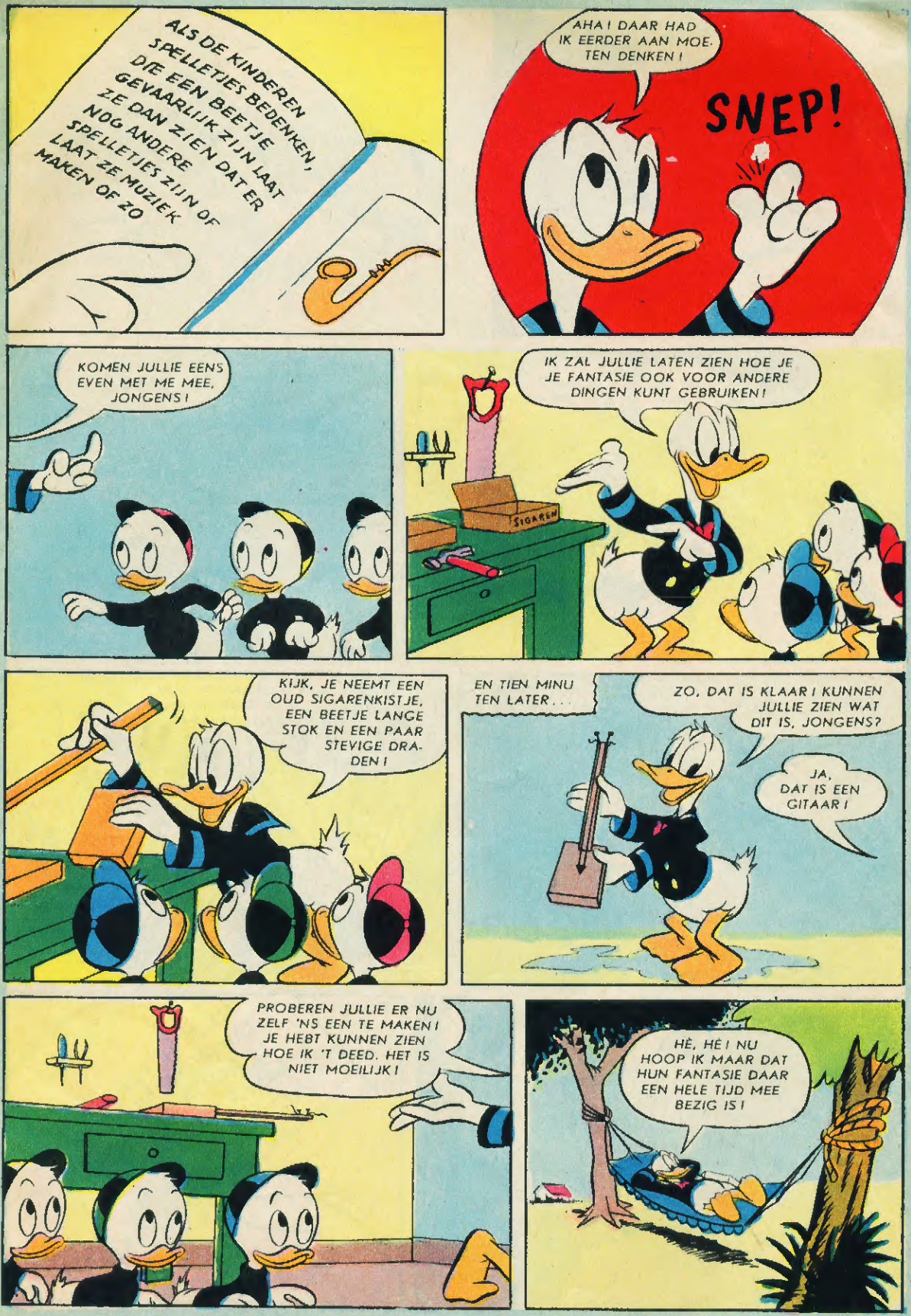
ALS DE KINDEREN SPELLETJES BEDENKEN, DIE EEN BEETJE GEVAARLIJK ZIJN LAAT ZE DAN ZIEN DAT ER NOG ANDERE SPELLETJES ZIJN OF LAAT ZE MUZIEK MAKEN OF ZO
AHA! DAAR HAD IK EERDER AAN MOETEN DENKEN!
SNEP!
KOMEN JULLIE EENS EVEN MET ME MEE, JONGENS!
IK ZAL JULLIE LATEN ZIEN HOE JE JE FANTASIE OOK VOOR ANDERE DINGEN KUNT GEBRUIKEN!
SIGAREN
KIJK, JE NEEMT EEN OUD SIGARENKISTJE, EEN BEETJE LANGE STOK EN EEN PAAR STEVIGE DRADEN!
EN TIEN MINUTEN LATER...
ZO, DAT IS KLAAR! KUNNEN JULLIE ZIEN WAT DIT IS, JONGENS?
JA, DAT IS EEN GITAAR!
PROBEREN JULLIE ER NU ZELF 'NS EEN TE MAKEN! JE HEBT KUNNEN ZIEN HOE IK 'T DEED. HET IS NIET MOEILIJK!
HÈ, HÈ! NU HOOP IK MAAR DAT HUN FANTASIE DAAR EEN HELE TIJD MEE BEZIG IS!

EINDELIJK KAN IK EVEN RUSTIG IN M'N HANGMAT LIGGEN!

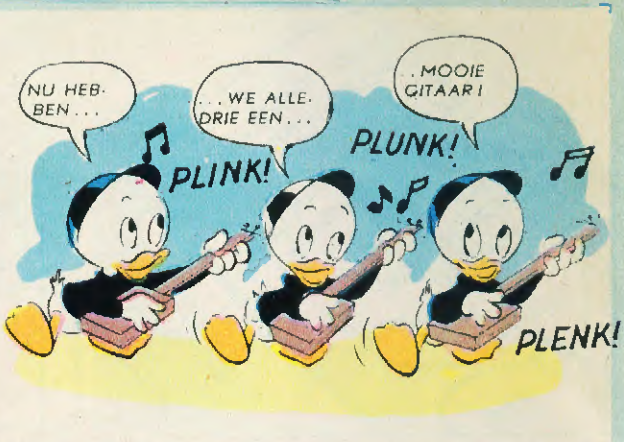
NU HEB-BEN...
...WE ALLE-DRIE EEN...
.MOOIE GITAAR!
PLINK!
PLUNK!
PLENK!

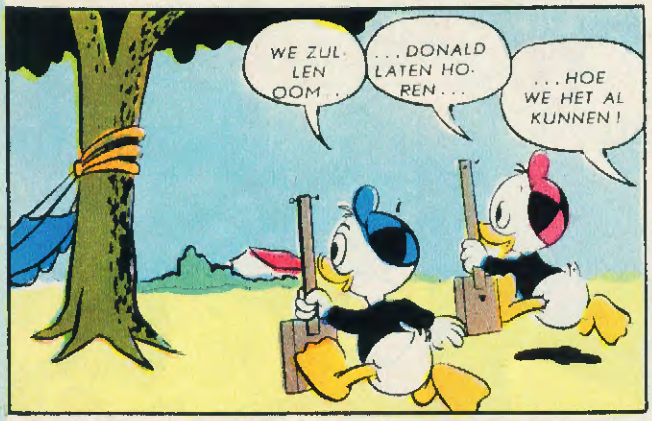
WE ZUL-LEN OOM...
...DONALD LATEN HO-REN...
...HOE WE HET AL KUNNEN!

ZZZZZ!
ZZZZZ!
AAR GAAN WE DAN!
DENK ER OM: WE MOE-TEN...
...HEEL HARD SPE-LEN!

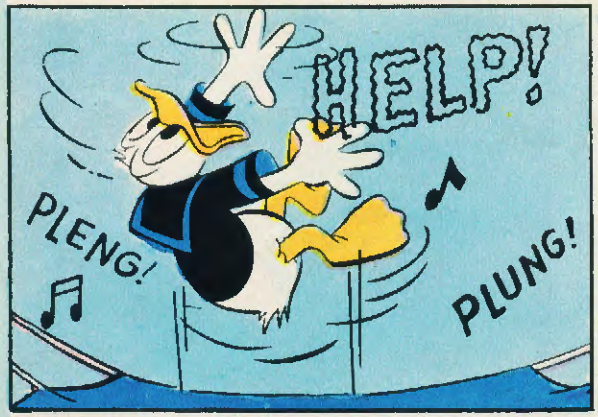
HELP!
PLENG!
PLUNG!

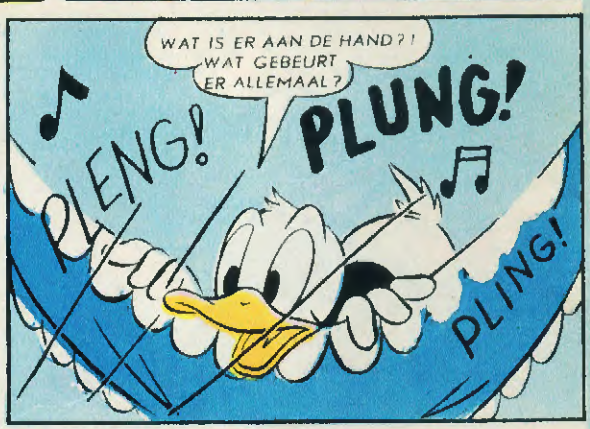
WAT IS ER AAN DE HAND?! WAT GEBEURT ER ALLEMAAL?
PLENG!
PLUNG!
PLING!

PLENG!
PLUNG!
IK ZAL MAAR WEER 'NS IN HET BOEK KIJKEN... MIS-SCHIEN STAAT ER IETS OVER IN!

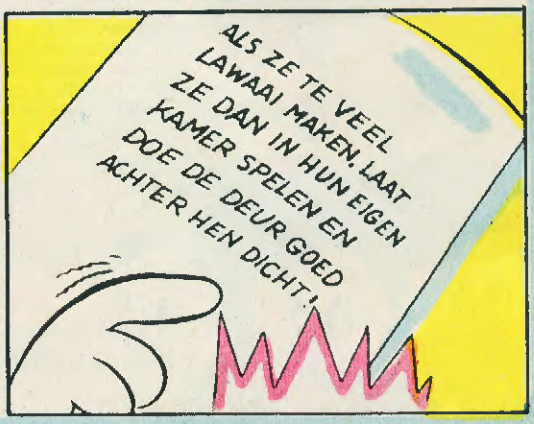
ALS ZE TE VEEL LAWAAI MAKEN, LAAT ZE DAN IN HUN EIGEN KAMER SPELEN EN DOE DE DEUR GOED ACHTER HEN DICHT!

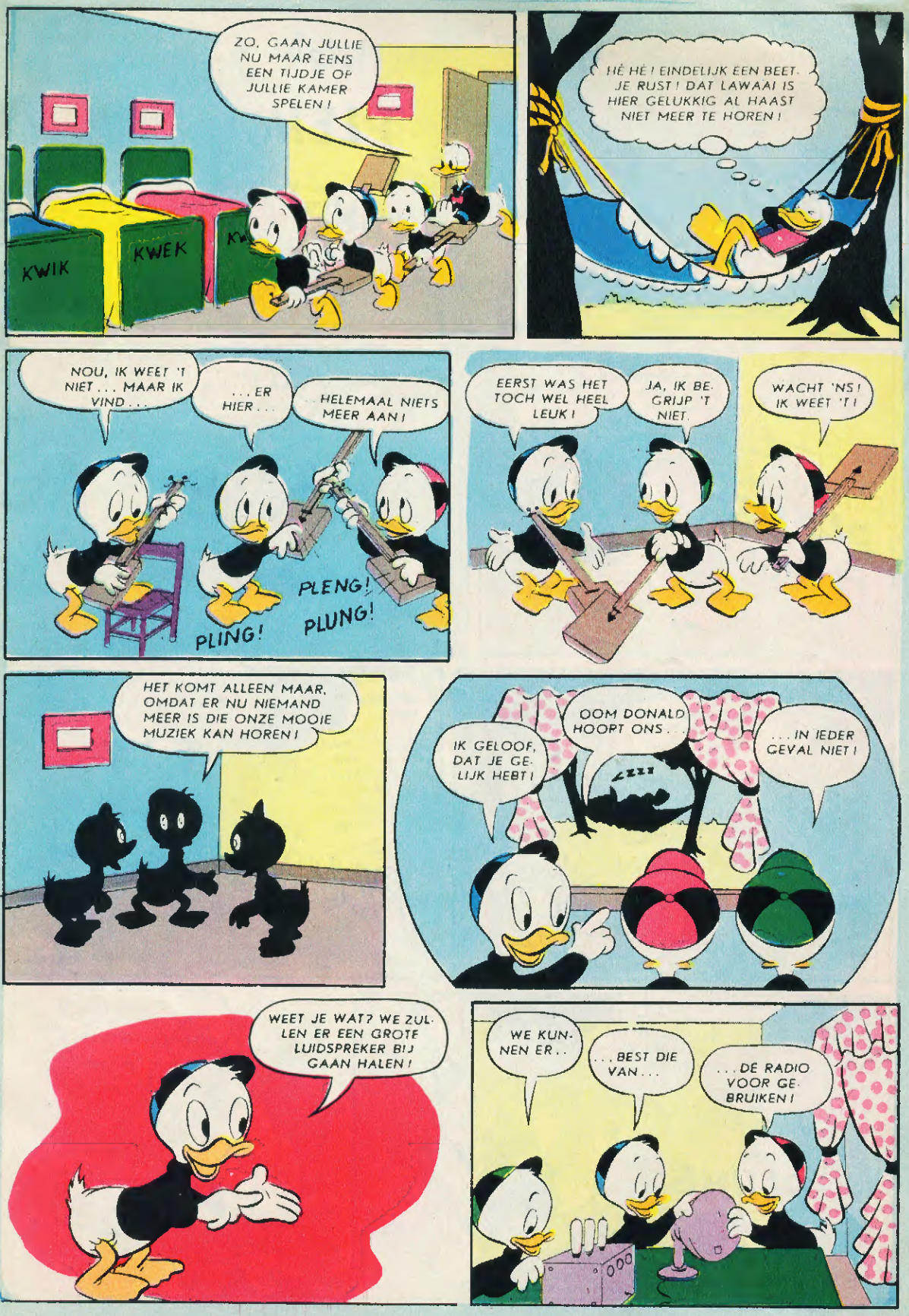
ZO, GAAN JULLIE NU MAAR EENS EEN TIJDJE OP JULLIE KAMER SPELEN!
KWIK
KWEK
HÈ HÉ! EINDELIJK EEN BEETJE RUST! DAT LAWAAI IS HIER GELUKKIG AL HAAST NIET MEER TE HOREN!
NOU, IK WEET 'T NIET... MAAR IK VIND...
...ER HIER...
HELEMAAL NIETS MEER AAN!
PLING!
PLENG!
PLUNG!
EERST WAS HET TOCH WEL HEEL LEUK!
JA, IK BEGRIJP 'T NIET.
WACHT 'NS! IK WEET 'T!
HET KOMT ALLEEN MAAR, OMDAT ER NU NIEMAND MEER IS DIE ONZE MOOIE MUZIEK KAN HOREN!
IK GELOOF, DAT JE GELIJK HEBT!
OOM DONALD HOORT ONS...
ZZZZ
...IN IEDER GEVAL NIET!
WEET JE WAT? WE ZULLEN ER EEN GROTE LUIDSPREKER BIJ GAAN HALEN!
WE KUNNEN ER..
...BEST DIE VAN...
...DE RADIO VOOR GEBRUIKEN!

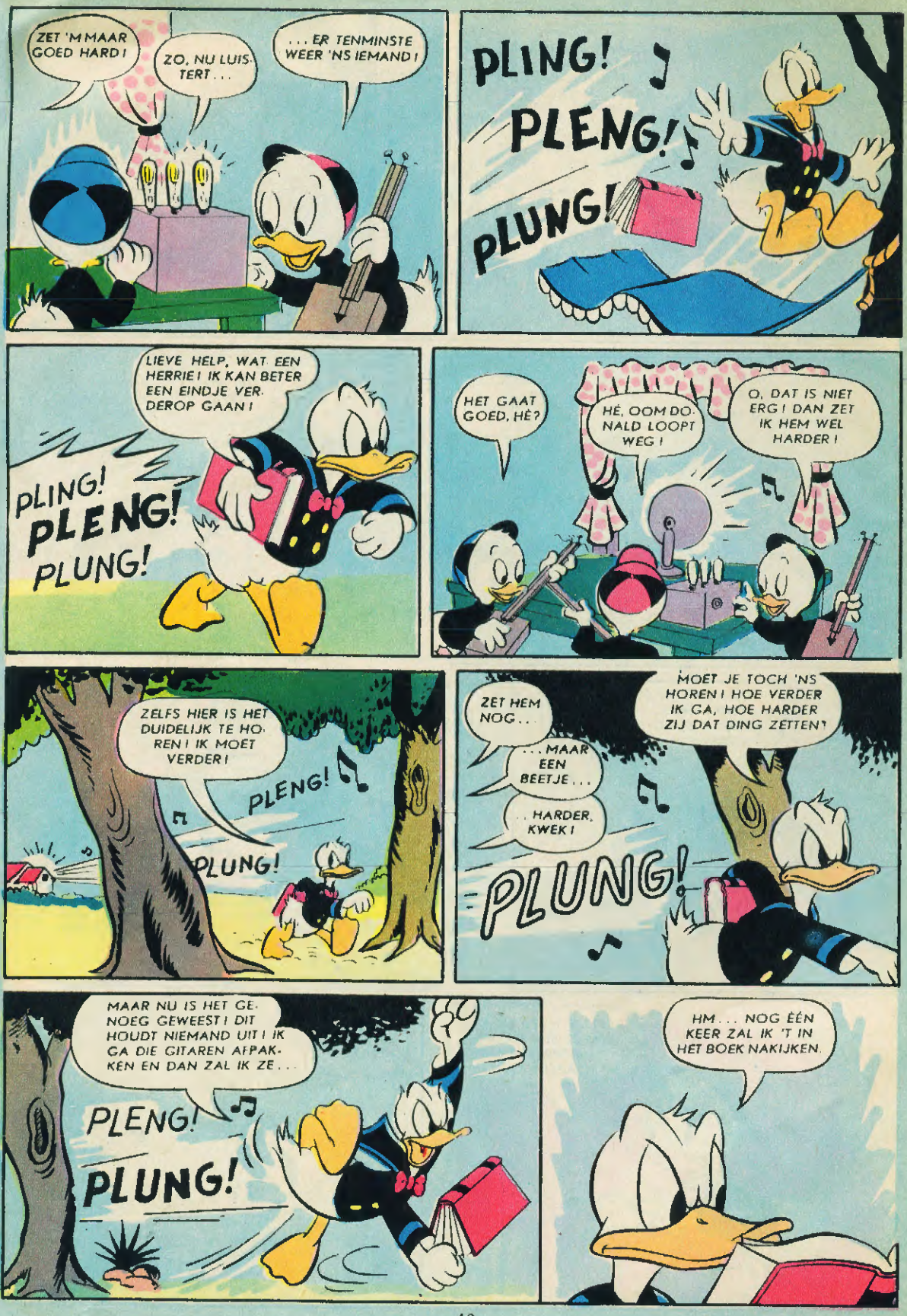
ZET 'M MAAR GOED HARD!
ZO, NU LUISTERT . . .
. . . ER TENMINSTE WEER 'NS IEMAND!
PLING!
PLENG!
PLUNG!
LIEVE HELP, WAT EEN HERRIE! IK KAN BETER EEN EINDJE VERDEROP GAAN!
PLING!
PLENG!
PLUNG!
HET GAAT GOED, HÈ?
HÉ, OOM DONALD LOOPT WEG!
O, DAT IS NIET ERG! DAN ZET IK HEM WEL HARDER!
ZELFS HIER IS HET DUIDELIJK TE HOREN! IK MOET VERDER!
PLENG!
PLUNG!
ZET HEM NOG . . .
. . . MAAR EEN BEETJE . . .
. . HARDER, KWEK!
MOET JE TOCH 'NS HOREN! HOE VERDER IK GA, HOE HARDER ZIJ DAT DING ZETTEN!
PLUNG!
MAAR NU IS HET GENOEG GEWEEST! DIT HOUDT NIEMAND UIT! IK GA DIE GITAREN AFPAKKEN EN DAN ZAL IK ZE . . .
PLENG!
PLUNG!
HM . . . NOG ÉÉN KEER ZAL IK 'T IN HET BOEK NAKIJKEN.

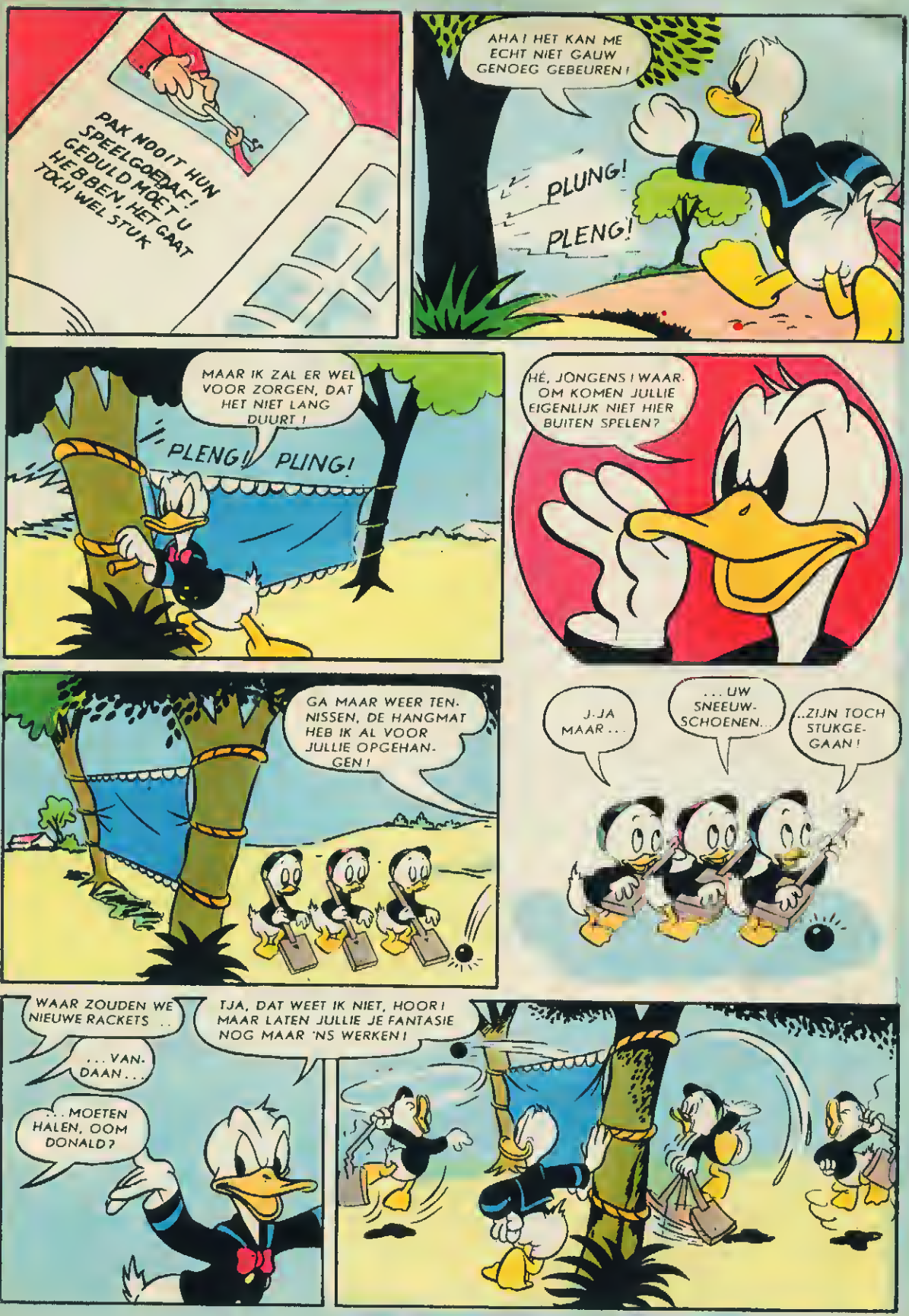
PAK NOOIT HUN SPEELGOED AF!
GEDULD MOET U HEBBEN, HET GAAT TOCH WEL STUK
AHA! HET KAN ME ECHT NIET GAUW GENOEG GEBEUREN!
PLUNG!
PLENG!
MAAR IK ZAL ER WEL VOOR ZORGEN, DAT HET NIET LANG DUURT!
PLENG! PLING!
HÉ, JONGENS! WAAROM KOMEN JULLIE EIGENLIJK NIET HIER BUITEN SPELEN?
GA MAAR WEER TENNISSEN, DE HANGMAT HEB IK AL VOOR JULLIE OPGEHANGEN!
J-JA MAAR...
...UW SNEEUWSCHOENEN..
..ZIJN TOCH STUKGEGAAN!
WAAR ZOUDEN WE NIEUWE RACKETS..
...VANDAAN...
..MOETEN HALEN, OOM DONALD?
TJA, DAT WEET IK NIET, HOOR! MAAR LATEN JULLIE JE FANTASIE NOG MAAR 'NS WERKEN!

OLLE KAPOEN EN DE PLAGIAAN

DE MAAN STOND HOOG BOVEN HET BOS EN DIEP ONDER DE WUIVENDE BOOMKRUINEN LAG DAAR RUSTIG EN VREDIG HET HUISJE VAN OLLE KAPOEN. DAARBINNEN LAG OLLE IN DIEPE RUST VERZONKEN, TOTDAT PLOTSELING . . . . .

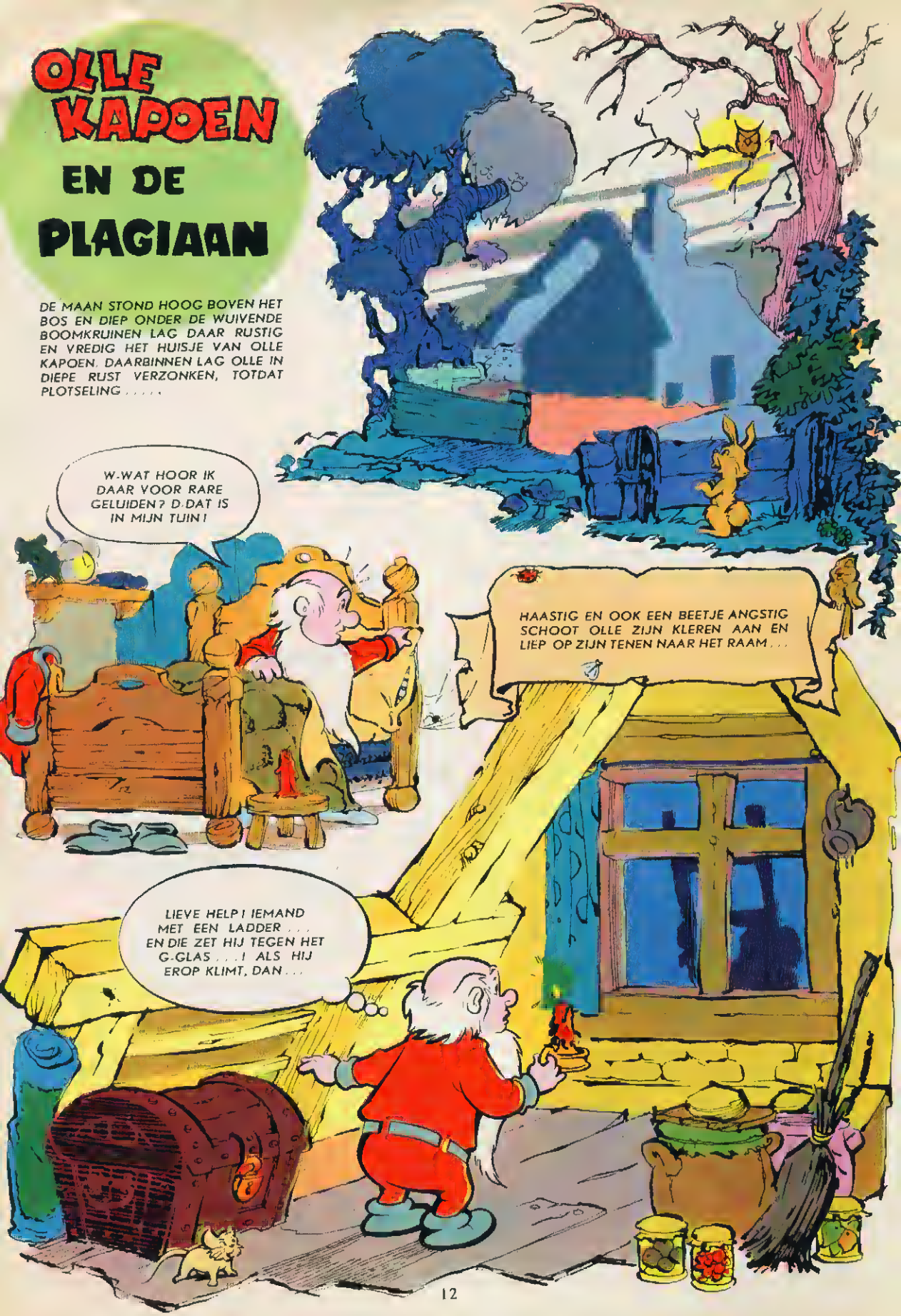

UH-UH-AUW!
W-WAT KOMT U HIER ZO MAAR BINNENVALLEN? WAAR OM KLOPT U NIET BEHOORLIJK AAN DE VOORDEUR?
ONMIDDELLIJK LIEP HET VENTJE WEER NAAR BUITEN, ZETTE MOPPEREND ZIJN LADDER OVEREIND EN BEGON SPIJKERS IN DE MUUR TE SLAAN...
BAH, ONZIN OM HIER KLIMOP TE PLANTEN. ZO'N EIND UIT DE BUURT! MEER DAN EEN UUR HEB IK GELOPEN OM JOUW KLIMOP OP TE BINDEN.
KLIMOP?
JA, JE DENKT TOCH NIET, DAT DIE VANZELF TEGEN DE MUUR OPGROEIT. DAAR MOET IK VOOR ZORGEN. BAH, EN IK HEB HET TOCH AL ZO DRUK!
M-MAAR DAT IS GEEN KLIMOP, DAT IS EEN VLIERSTRUIK!

© 1959 Marten Toonder/De Geïllustreerde Pers N.V.
Alle rechten voorbehouden.

WORDT VERVOLGD

DE SPEURTOCHT VAN ANGELA EN BERTO

Geschreven door C. Butner met illustraties van Hans Kresse.

Boven: „Weet je zeker dat niemand ze zal zoeken?" fluisterde de vrouw, terwijl ze snel een blik op de kinderen wierp. Links: Daar floepte het licht in haar kamer uit en .... boem! Met een smak belandde de directrice gillend op de vloer. Maar wat was dat? Water ...?

Dan gaan zij op zoek naar hun ouders en hiermee begint voor deze twee dappere kinderen een reeks spannende en gevaarlijke avonturen, die jullie de komende weken kunnen volgen èn mee-beleven!

DE VOLGENDE WEEK BEGINT DIT NIEUWE SPANNENDE VERVOLGVERHAAL

OP de helling van de vulkaan de Vesuvius, die grote vuurspuwende berg in Italië bij de stad Napels, ligt een klein dorpje, Veroni. Daar wonen Angela en Berto Baroni met hun ouders en zij leiden er een arm, maar tevreden leven.
Op een dag gebeurt er een vreselijke ramp, die op wrede wijze een einde maakt aan hun gelukkig bestaan: de vulkaan komt tot uitbarsting en verwoest de hele omgeving. Angela en Berto, die zich op de berghelling bevinden, weten zich gelukkig bijtijds in veiligheid te brengen, maar wanneer zij na de ramp in het dorp terugkomen, vinden zij dit vernield en verlaten ....

Rechts: Berto schoot vooruit, Gina met zich meetrekkend. Zonder enige moeite kon hij de bak achterin de auto openen. „Er in," fluisterde hij. „'t Zal niet meevallen, maar het is onze enige kans om hier vandaan te komen. Vlug!"

Uren lang bleven zij roerloos op de grond liggen. Voor hun ogen ontrolde zich 'n verbijsterend, beangstigend schouwspel.

OLAF
DE HELD VAN IJSLAND

De IJslander Olaf is naar Ierland getrokken om er Koning Dal, de vader van zijn moeder, te ontmoeten. Dal is echter door de wrede Ir van de troon verdreven en in gevangenschap gevoerd. Olaf weet Dal en diens echtgenote, Koningin Blathine, te bevrijden. Hij vormt een leger om Ir te verslaan en van de troon te verjagen. Olafs leger is echter nog te klein als de beslissende slag nadert. De toestand ziet er somber voor hem uit...

KONING DAL en Olaf beschikten over slechts enkele honderden krijgers om de strijd op te nemen tegen de overweldigende legermacht van Ir. Olaf verkende de omgeving aan de voet van de berg, waar de volgelingen van koning Dal zich hadden verzameld. Vlak voor de bergen lag een bosstrook, waarvoor zich weer een open vlakte bevond. In deze vlakte lagen, niet ver van de bosrand verwijderd, twee enorme rotsblokken. Op de aanwezigheid van deze rotsblokken richtte Olaf zijn krijgsplan, dat de koning en diens aanhangers met een diepe bewondering vervulde.. De verspieders brachten inmiddels slecht nieuws. Uitgeput door hun haast om naar Olaf terug te keren, vertelden zij hem een angstaanjagend verhaal.

Ivar leidde een enorme krijgsmacht regelrecht naar de berg. Olaf nam een van de verspieders terzijde: „Ik heb iemand nodig voor het vervullen van een uiterst moeilijke opdracht," zei hij. „Het staat je vrij om te weigeren. Dit is mijn verzoek: trek naar het vijandelijke leger en laat je gevangen nemen. De leider van het leger, Ivar, zal je naar de sterkte van ons leger vragen. Laat je fantasie dan de vrije loop. Zeg hem, dat ons leger, ondanks de pogingen van Ir om de naar hier optrekkende vrijwilligers te verstrooien, duizenden krijgers telt. Zeker zal Ivar willen weten, waar ons leger zich precies bevindt. Maak er voor hem op de grond een tekening van. Plaats daarbij mijn troepen in de open vlakte voor de bosrand, nabij de beide rotsblokken."

De verspieder begaf zich onmiddellijk op weg om Olafs opdracht uit te voeren. Hij speelde zijn rol uitstekend. Hij liet zich door de krijgers van Ir gevangen nemen en naar Ivar voeren.

„Edele heer," jammerde hij, „neem mij toch in uw leger op. Ik verafschuw Olaf, de IJslander, die de troepen van koning Dal aanvoert. Hij heeft mij slecht behandeld, ik wil niets meer met hem te maken hebben."

„Goed," antwoordde Ivar, „ik zal je mijn bescherming geven, maar dan moet je antwoord geven op al mijn vragen."

„Dat zal ik doen, heer," jammerde de verspieder.

„Hoe sterk is Olafs leger?" wilde Ivar weten.

„Zeer sterk, heer! Talloze leren hebben zich bij hem aangesloten."

„Wat?" brulde Ivar. „Dit had ik niet verwacht!"

Hij bemerkte de onrust, die de mededelingen van de verspieder onder zijn krijgers verwekte. Snel stelde hij nieuwe vragen.

„Waar hebben de troepen van Olaf zich verzameld?"

„In een grote open vlakte, heer, vlak voor de bergen."

Ivar keek triomfantelijk om zich heen. „Wat vreest ge?" beet hij zijn krijgers toe. „De domme IJslander heeft het leger van Dal naar een open vlakte geleid, het zal ons niet de geringste moeite kosten hem te overvallen en zijn leger te vernietigen!"

Zijn aanvoerders keken evenwel bedenkelijk. „Heer, kan dit geen nieuwe list van de IJslander zijn?" vroeg een van hen.

Ivar keek hem toornig aan. „Denkt ge soms, dat deze Olaf onoverwinnelijk is? Eenmaal moet hij zelf in de val komen en dat moment is nu gekomen. Vooruit, deze gevangene zal ons naar de open vlakte brengen en daar zullen wij het leger van Olaf omsingelen. Onze pijlen zullen bij duizenden tegelijk de lucht doorklieven, en het leger van Olaf vernietigen."

Ivars leger trok verder. De meesten van zijn krijgers volgden hun leider slechts schoorvoetend. Zij koesterden geen enkele geestdrift voor de komende strijd en zij haatten hun leider, de praalzieke Ivar, die geen enkele tegenspraak duldde en zich een groot veldheer achtte. Spoedig hadden de krijgers van Ivar de rand van de open vlakte bereikt. Zij legden zich neer in de bosrand, wachtend op het bevel tot de aanval. Ivar bespiedde het vijandelijke kamp. Voordat hij de aanval begon, wilde hij zich graag zelf overtuigen van de sterkte van de vijand. Ingespannen tuurde hij in de richting van de beide rotsblokken. Toen ontdekten hij en zijn krijgers Olafs leger. Uren lang bleven zij roerloos op de grond liggen. Voor hun ogen ontrolde zich een verbijsterend, angstaanjagend en bijna ongelooflijk schouwspel. Zij werden door een hevige angst bevangen.. Met grote ogen staarden zij naar de beide rotsblokken. Er marcheerde daarginds een geweldig leger over de vlakte, een krijgsmacht van nog nooit geziene grootte. Het was een ononderbroken stroom van krijgers, die daar voortmarcheerden.... Zo'n geweldig leger hadden zij nog nooit gezien! Ivar voelde zich hevig verontrust. Moest hij dit enorme leger overweldigen? Het scheen een onmogelijke taak.. toch wilde hij de aanval wagen.

Hoe had Olaf dit alles klaargespeeld? Hij beschikte immers slechts over een uiterst kleine legermacht. Olaf voerde een

Een verhaal uit lang vervlogen tijden verteld door PETER VAN HASSELT en getekend door HANS KRESSE

Uit de bosrand trad een man te voorschijn. De

fantastische list uit. De beide rotsblokken lagen vlak tegen de bosrand. Olaf liet zijn krijgers vanachter het ene rotsblok naar het andere marcheren, waarna zij weer in het bos verdwenen. Hierna keerden de mannen in een grote cirkel door het bos terug naar het eerste rotsblok om opnieuw naar het tweede blok te marcheren. Ivar en zijn krijgers konden die omtrekkende beweging door het bos niet volgen. Zij zagen alleen maar de krijgers, die zonder verpozing doormarcheerden en ze hadden er niet het minste besef van, dat steeds dezelfde krijgers door het bos terugkeerden om hun mars tussen de beide metershoge rotsblokken te hervatten. Op Ivar en de zijnen maakte het de indruk, alsof de vijandelijke krijgers na hun mars tussen de beide blokken rechtdoor de bossen in trokken op weg naar een onbekende bestemming. Zo maakten enkele honderden krijgers de indruk een geweldige legermacht te vormen....

Terwijl Olaf deze verbluffende list uitvoerde, zond hij enkele tientallen krijgers de bossen in. Zij hadden tot taak zo snel mogelijk contact te zoeken met de aanhangers van koning Dal, die door de krijgers van Ir waren verstrooid. Zij moesten deze krijgers verzamelen en daarna Ivars troepen omsingelen.

Door tijdig spionnen uit te zenden, was Olaf van de nadering van Ivars leger op de hoogte gesteld. Hij wist, dat het vijandelijke leger zich nog in de bosrand schuil hield. Terecht rekende Olaf erop, dat Ivar zijn aanval niet onmiddellijk zou openen. Hij zou immers door

zon schitterde op zijn helm. In zijn rechterhand klemde hij zijn zwaard.

zijn list de indruk krijgen een geweldig leger voor zich te vinden en zich er wel voor hoeden klakkeloos een stormloop te ondernemen! Olafs berekeningen klopten. Ivar durfde de aanval niet te openen. Hij voerde drukke besprekingen met zijn aanvoerders. De laffe koning Ir was door deze nieuwe tegenslag zó ontdaan, dat de angst hem op het gezicht te lezen stond. Door zijn lafheid zou hij nu het liefste het bevel tot de terugtocht gegeven hebben. Hij durfde een dergelijk bevel echter niet te geven, zijn angst zou iedereen duidelijk worden. Zijn krijgers zouden op slag een grote minachting voor hem gaan koesteren en wellicht weigeren hem verder nog steun te verlenen. Ir liet alle beslissingen verder aan Ivar over. Een volle dag lang zag Ivar met steeds toenemende angst Olafs leger tussen de beide rotsblokken voorttrekken. Olaf was slim genoeg om zijn list niet al te ver door te voeren. Laat in de middag beval hij zijn krijgers de mars te stoppen. Zij trokken zich in de bossen terug en wachtten op de komende gebeurtenissen. Nog steeds weifelde Ivar. Wat moest hij doen? Terugtrekken? Dat nooit! Opeens nam hij zijn besluit. Na hun urenlange mars, moesten de troepen van Olaf zich nu in de bossen ophouden. Hij zou hen daar overvallen. Vermoedelijk waren zij niet op een aanval voorbereid en kon hij hen bij verrassing overweldigen.

„Gereedmaken voor de aanval!" gelastte Ivar zijn legeraanvoerders. Hij hoorde hoe de krijgers protesteerden, maar trok zich er niets van aan. Het kon hem niets schelen hoe zijn krijgers er over dachten, als hij de gehate Olaf maar in handen zou krijgen!

„Voorwaarts.... ten aanval!" schreeuwde Ivar.

De krijgers verroerden zich niet. De angst voor de overmacht van de tegenstander verlamde hun ledematen. Ivar werd rood van woede. Weigerden zij zijn bevelen uit te voeren? Wat een ongehoorde brutaliteit! „Wie weigert zal ik aan de vijand overleveren!" brulde Ivar. Toen ook dit nog niet hielp, dreigde hij de krijgers met de zwaarste straffen. „Ik geef jullie een korte bedenktijd!" riep hij. „Wie mij dan nog niet volgt, wacht een vreselijk lot!" Zijn woorden maakten de krijgers dubbel angstig. Wat zou er met hen gebeuren, als zij niet tot de aanval overgingen? Ivar schonk hun weinig gelegenheid om er lang over na te denken. Hij stelde zich voor de bossen op.

„Voorwaarts.... ten aanval!" brulde hij nogmaals. Ditmaal rezen zijn krijgers omhoog. Ivar gelastte hen tot een stormloop. Dreigend trok zijn leger vooruit.... Toen zij halverwege de vlakte gekomen waren, kwam een regen van pijlen hun tegemoet. Ivars legermacht deinsde terug.

„Vóóruit! Dóórzetten.... ten aanval!" schreeuwde Ivar. Hij wilde nog meer bevelen geven, maar de woorden stokten hem in de keel. Ontzet staarde hij naar de bossen, die de vlakte omgaven. Zijn leger was omsingeld.. Olafs verspieders waren met de door hen opgespoorde vrijwilligers op het juiste moment teruggekeerd. Aan alle kanten was Ivars leger omgeven door vijandelijke krijgers. Een wilde paniek maakte zich van zijn strijders meester. Zij wierpen hun wapens tegen de grond en liepen ordeloos naar de bossen toe, waar zij door de vrijwilligers van koning Dal werden opgevangen.

„Vlucht.... vlucht!" schreeuwden zij. Ook Ir rende weg. Vlak voor de bossen zakte hij in elkaar, de angst had hem van al z'n krachten beroofd. Alleen Ivar bleef staan. Hij trilde van woede. „De laffe honden hebben mij in de steek gelaten," gromde hij. De hele vlakte was nu verlaten, op Ivar na.

Plotseling cirkelde het zwaard van Ivar hoog boven het hoofd van Olaf...

Duizenden ogen waren op hem gericht. Ivar wist dat de strijd voor hem verloren was. Het maakte zijn haat tegen Olaf des te groter.

„Olaf!" brulde hij. „Ik daag je uit tot een gevecht van man tegen man! — Kom uit het bos te voorschijn!"

Na Ivars uitroep viel er over de vlakte een onwezenlijke stilte. Uit de bosrand trad een man te voorschijn. Het was 'n breedgeschouderde, blonde gestalte. De zon schitterde op zijn helm, in zijn rechterhand klemde hij het gevest van zijn zwaard. Het was Olaf.... kalm en zelfverzekerd trad hij op Ivar toe. Ivar kende Olafs krachten. Hij zou dit gevecht verliezen. Moest hij vluchten?

„Néé," gromde Ivar tussen zijn tanden, „ik heb een beter plan."

„Laat niet de wapens beslissen!" schreeuwde hij Olaf toe. „Zie, ik leg mijn zwaard neer. Wees een held en vecht met de handen!" Ivar smeet zijn zwaard tegen de grond. Olaf deed hetzelfde. Hij naderde Ivar. Ivars ogen kregen een loerende, valse uitdrukking. Olaf was onbevreesd, hij glimlachte....

Er straalde een grote kracht van hem af. Nu was hij vlak bij Ivar. Plotseling bukte Ivar zich. Hij raapte zijn zwaard op.... Langs de bossen trok een kreet van afgrijzen. Olafs zwaard lag ver achter hem. Hij kon het wapen niet meer tijdig bereiken. De eerloze Ivar had hem bedrogen. Grommend als een wild dier, sprong hij op Olaf toe, zijn zwaard flitste door de lucht. Had hij Olaf geraakt? Néé, de IJslander was de slag met een katachtige beweging ontweken, wéér hief Ivar zijn zwaard op. „Je zult me niet ontkomen!" siste hij tussen zijn tanden. „Ik zal je vermorzelen."

Met beide handen tilde hij 't zwaard boven zijn hoofd.. De voeten van de strijdende mannen wierpen dichte stofwolken omhoog, plotseling cirkelde het zwaard van Ivar hoog boven deze stofwolk uit.... met een snelle greep had Olaf hem zijn zwaard ontnomen en 't wapen ver weggeslingerd. Hij schroefde Ivars polsen tussen zijn handen vast. Toen de stofwolken waren opgetrokken, lag Ivar kreunend op de grond. Olaf had hem overwonnen! Er brak een daverend gejuich los. Ivar kroop op Olaf toe en omvatte diens enkels. „Genade.. heb genade met mij," kermde hij. Toen werd hij door krijgers van koning Dal opgeheven en weggevoerd.

„Wat moet er met hem en de laffe Ir gebeuren?" vroegen de krijgers aan Olaf.

„Daarover zal koning Dal beslissen," antwoordde Olaf.

Midden op de open vlakte werd het krijgsgericht gehouden. Bevend van angst wachtten Ir en Ivar op hun veroordeling. „Geen enkele straf zou voor hen te zwaar zijn," sprak koning Dal. „Moet ik deze mannen, die in het heetst van de strijd zoveel lafheid hebben getoond, in de kerkers werpen? Moeten zij opgesloten worden in de toren in 't moeras, waarheen zij eenmaal de koningin voerden en gevangen hielden? Néé! Zij zijn niet waardig nog langer op Ierse bodem te vertoeven. Ik zal een boot laten bouwen. Zij zullen met hun legeraanvoerders de bemanning van dit schip vormen. Ivar zal niet terug kunnen keren naar zijn vaderland, Noorwegen. Hij is door zijn vader, de machtige koning Hakon uit Noorwegen verbannen. Ir zal nooit meer de Ierse bodem mogen betreden. Zij en hun aanvoerders, die verzuimd hebben Ir de macht te ontnemen, zijn gedoemd naar andere streken te trekken. Misschien zullen zij zich een nieuw en eerlijk bestaan op weten te bouwen, misschien wacht deze verstotenen een grote armoede en eenzaamheid."

Enkele dagen later zeilde een fraai gelijnd schip weg van de Ierse kust, dat Olaf en zijn mannen terugvoerde naar het hoge noorden ...

Toen Olafs leger uit de bossen te voorschijn kwam, kreeg Ivars gezicht een even domme als verbaasde uitdrukking. Was dit het machtige leger, dat hij en zijn krijgers, die zich nu reeds met de volgelingen van koning Dal verbroederden, tussen de beide rotsblokken hadden zien marcheren? Was het leger van Ir door deze kleine vijandelijke troepenmacht overwonnen? Langzaam, heel langzaam drong het tot hem door, dat hij voor de derde maal door een list van Olaf verslagen was. Ivar scheen ineen te schrompelen. Zijn schouders zakten omlaag, zijn ogen kregen een doffe en berustende uitdrukking. Hij voelde zich als een kind, dat door zijn vader bestraft wordt.

En Ir? Niets was er overgebleven van zijn vroegere luidruchtigheid, zijn praalzucht en zijn bevelende houding. Hij geleek op de minste van alle krijgers. De tegenslag had hem geknakt, hij was uitgeblust, een man zonder hoop en toekomst.

Terwijl het voorjaar een eerste waas van groen over de Ierse landerijen spreidde, trok een feestelijke stoet naar het koninklijk slot. Voorop reden Olaf en het koningspaar. „Olaf," zei de koning, „vertel mij je vurigste wens en ik zal hem in vervulling doen gaan. Jij hebt ons naar de troon teruggevoerd, Ik beschouw je als mijn zoon. Blijf hier en ik zal je tot mijn opvolger benoemen, je zult mijn troon overnemen en over het Ierse land regeren. Mijn onderdanen kunnen zich geen rechtvaardiger en dapperder vorst wensen. Ze zullen je op handen dragen en 'n grote bewondering voor je koesteren. Twijfel niet, Olaf. Je bent voor een machtige positie geboren, je zult rijkdommen en grote roem vergaren!"

Ook koningin Blathine drong er bij Olaf op aan in Ierland te blijven. „Ik kan mij het leven zonder jouw aanwezigheid niet meer indenken," zei ze met een bewogen stem. „Blijf bij ons!" Olaf luisterde ontroerd toe. Hij voelde zich aan het Ierse land gehecht. Hoeveel vreugde zou het hem schenken, als hij eenmaal dit land zou regeren. Maar hij dacht ook aan IJsland. Daar wachtten zijn vader, de edeling Thorgil en zijn moeder Lonceta, de dochter van koning Dal, op zijn terugkeer. Zij zouden ontroostbaar zijn, als hij niet zou terugkeren. Hij zag het Laxardal voor zich, waar nu ook het voorjaar was aangebroken. De sneeuw zou de bergflanken wegsmelten en de fjorden zouden gevuld zijn met ijsschotsen, die fel in de zon schitterden. Zijn vrienden zouden op de robbenjacht trekken.

„Geef mij enige bedenktijd," smeekte Olaf de koning. „Het is mij onmogelijk nu al een beslissing te nemen."

Nadat het leger van koning Dal en zijn gevangenen het koninklijk slot hadden bereikt, barstte er een geweldige feestvreugde los. Ir, Ivar en hun legeraanvoerders werden, in afwachting van hun verbanning, naar dezelfde cellen gevoerd, waarin eens Olaf en de noormannen gevangen zaten. Uit alle delen van het land stroomden de mannen en vrouwen toe om de op de troon teruggekeerde koning Dal en koningin Blathine te begroeten. Zij brachten talloze geschenken met zich mee. In het Ierse land was de vrede teruggekeerd. De koopman Gilli, die alle krijgsavonturen van Olaf had meegemaakt, werd door koning Dal tot zijn eerste raadsman benoemd. „Uit dank voor al de door hem bewezen diensten," verklaarde de koning.

Olaf, Orn en de noormannen vormden het middelpunt van de feestelijkheden. Het leven was weer vredig, alle angsten waren verdreven. Olaf nam niet altijd aan de feesten deel. Hij moest een moeilijk probleem oplossen. Hij dacht er lang over na.

„Olaf, is je beslissing reeds genomen?" wilde koning Dal na een van de vele feestmaaltijden van hem weten.

„Niets zou mij liever zijn, dan in Ierland te blijven," antwoordde Olaf. „Maar het verlangen naar mijn geboortestreek, het Laxardal in IJsland, is sterker. Men wacht daar op mijn terugkeer. Ik zal met Orn en de Noormannen wegzeilen, maar nooit zal ik het Ierse land en mijn Ierse vrienden vergeten."

„Olaf, dit besluit zullen wij eerbiedigen. Keer terug naar IJsland en weet, dat je naam hier voor altijd voort zal blijven leven," zei de koning.

Enkele dagen later zeilde een fraai gelijnd schip weg van de Ierse kust. Het was „de Draak", die Olaf en zijn mannen terugvoerde naar het hoge noorden. Op de kust stonden twee vrouwen en een man. „Vaarwel Olaf," fluisterde Macha.

Koning Dal en koningin Blathine staarden „de Draak" na tot het schip als een nietige stip achter de horizon verdween. Toen keerden zij terug naar het koninklijk slot.

EINDE

Bertjes en Batjes van Donald Duck

HEB JE DIE AL?

Ter gelegenheid van het vijftigjarig bestaan van de IJshockey bond in Tsjecho Slowakije werd onlangs in dit land een serie postzegels uitgegeven met afbeeldingen van sporten, waarin Tsjecho Slowakije 'n vooraanstaande plaats inneemt, zoals hoogspringen, horden lopen en speerwerpen. Natuurlijk komen in deze serie ook een paar ijshockey-plaatjes voor

en de zegel, die we hier afbeelden, is er één van. Je ziet de doelverdediger van een ijshockey-team in actie. Zo'n team bestaat uit zes spelers, die tijdens de wedstrijd steeds door anderen vervangen mogen worden.
Het spel wordt niet met een bal gespeeld, maar met een zeer harde rubberschijf, de zogenaamde „puck".
IJshockey is geboren in Canada en uit dit land komen ook nog steeds de beste spelers. Voor het eerst werd het daar gespeeld in het begin van de tweede helft van de vorige eeuw. Een kapitein van het Canadese leger vond het uit om de verveling van zijn manschappen te verdrijven. Eerst speelde men het op dichtgevroren vijvers, meren en kanalen, maar later verplaatste 't spel zich naar de ijsbanen.
IJshockey is de nationale sport van Canada, maar dat wil niet zeggen, dat het niet in andere landen beoefend wordt. Integendeel! In vele delen van de wereld wordt deze mooie sport met groot enthousiasme gespeeld. In ons land werd ijshockey — oorspronkelijk onder de naam „bandy" — voor het eerst aan het eind van de vorige eeuw gespeeld.

VAKANTIE-IDEE

Brithe en Hanne, twee Deense meisjes, piekerden en piekerden, maar konden niet op een leuk plannetje komen voor de zomervakantie tot.... zij hoorden, dat een graanhandelaar bij hen in de buurt twee paarden op stal had staan, waar hij geen weg mee wist, omdat hij vrachtauto's in zijn bedrijf in gebruik had genomen. Ze gingen eens met deze graanhandelaar praten en het resultaat was, dat ze voor hun opgespaarde zakgeld de beide paarden mochten hebben. Nu gaan Brithe en Hanne te paard een vakantie-trektocht maken van Kopenhagen naar Rome en terug. Het wordt een heel lange vakantie, want ze denken er zeker vijf maanden over te doen. Onderweg willen ze echter van tijd tot tijd gaan werken om de kost voor zichzelf en hun viervoetige vrienden te verdienen.

HET HONDJE EN DE TRAM

Toen we onlangs in de Amsterdamse tram zaten, gebeurde er iets bijzonders. Bij een halte liep een klein hondje onder de tram en ging op zijn gemak onder de bijwagen zitten. Een mevrouw riep: „Ho, niet wegrijden! Er zit een hondje onder de tram!" De bestuurder en de conducteurs stapten uit om eens poolshoogte te nemen. Wat ze ook deden, het hondje, dat niet te bereiken was, bleef rustig zitten. Lieve, lokkende woordjes of boze bevelen hielpen niet. De tram bleef intussen staan tot .... er uit de remise een kraanwagen kwam, die de bijwagen een eind optilde, zodat men het hondje kon pakken. Achteraf bleek dat de baas van het hondje 'n Italiaan was. Het dier had dus al die drukte in het hollands niet begrepen.

TIP VOOR TIPPELAARS

Een lange wandeling maken is heerlijk, als je onderweg tenminste geen last krijgt van pijnlijke voeten, want met blaren op je hielen kun je met de beste wil van de wereld geen opgewekt marsliedje zingen en echt van het natuurschoon genieten.
Zorg er daarom voor dat je je voeten, voor je op weg gaat, goed hebt verzorgd. Wassen, met talkpoeder inwrijven en de nagels keurig recht afknippen. Geen kapotte of erg gestopte sokken of kousen aan doen, want daar kun je blaren van krijgen! Als schoenen kies je een paar, dat flink uitgelopen is. Mocht je op een bepaald moment niets anders dan een paar nieuwe of bijna nieuwe schoenen tot je beschikking hebben, dan kun je het beste het volgende doen. Maak een prop watten met wat spiritus nat en bevochtig daarmee de gehele binnenkant van de schoenen. Als je daarna direct je stappers aantrekt, zul je merken dat het leer zich heel gemakkelijk aanpast aan de vorm van je voeten.

EEN BEWEEGBARE OLIFANT

Trek met behulp van carbonpapier de delen genummerd 1 tot en met 6 op wit karton over. Kleur ze zoals op dit plaatje is aangegeven, knip ze langs ds buitenste lijnen nauwkeurig uit en prik gaatjes op de plaatsen waar de rondjes staan. Leg nu 3 en 6 voor je op tafel neer en plaats hierop deel 2 (de romp), deel 1 (de kop) en ten slotte de nummers 4 en 5. Je moet dit zo doen, dat de gaatjes precies boven op elkaar komen. Steek nu een splitpen (7) door de gaatjes van 3, 1, 2 en 4 (links), en een door de gaatjes van 6, 2 en 5 (rechts), zodat kop, voor- en achterpoten met de romp worden verbonden. Buig de splitpennen aan de achterzijde naar links en rechts om, en de beweegbare olifant is klaar.

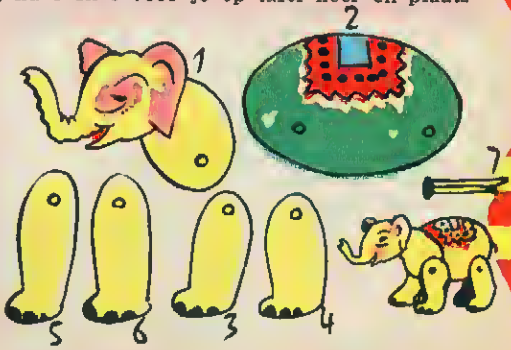

WALT DISNEY'S
Mickey Mouse
en De gebaarde boef
DAG, COMMISSARIS! HOE IS 'T ER MEE? HEEFT U HET DRUK? WEET U NOG, DAT WE AFGESPROKEN HEBBEN SAMEN EEN DAGJE TE GAAN VISSEN?
CAFE
IK BEN BANG DAT DAT VOORLOPIG NIET DOOR KAN GAAN, MICKEY! JE HEBT WAARSCHIJNLIJK WEL IN DE KRANTEN GELEZEN, DAT DIE BANDIET TINUS DE TONEELSPELER ONTSNAPT IS EN DIE MOETEN WE EERST EENS TE PAKKEN ZIEN TE KRIJGEN!
LIEVE HELP! MAAR DIE IS TOCH ALLANG DE STAD UIT GEVLUCHT! DACHT U ECHT DAT HIJ HIER NOG ZOU ZIJN?
JA, MICKEY! IK WEET HET HAAST ZEKER .. HIJ KAN ZICH ZO GOED VERMOMMEN, DAT JE ...
... HEM EENVOUDIG NIET MEER TERUGKENT! HET ZOU NET IETS VOOR DIE BRUTALE RAKKER ZIJN OM HIER IN DE STAD VLAK ONDER ONZE OGEN IN DE EEN OF ANDERE ONWAARSCHIJNLIJKE VERMOMMING ROND TE LOPEN!
NU U HET TOCH OVER ONWAARSCHIJNLIJKE VERMOMMINGEN HEBT ... KIJK DAAR EENS!
NOU, ER ZIJN TWEE MOGELIJKHEDEN ... OF HET IS TINUS DE TONEELSPELER VERMOMD ALS GOOFY, EN DAN HEEFT HIJ HET WEL HÉÉL GOED GEDAAN, OF HET IS ONZE GOOFY VERMOMD ALS SCHILDER!
HA, DIE MICKEY! DAG COMMISSARIS! MOOI WEERTJE HÈ?
HOE KOM JE ERBIJ OM ZULKE OUDERWETSE SCHILDERSKLEREN AAN TE TREKKEN, GOOF? WAS JE VAN PLAN OM NAAR EEN GEKOSTUMEERD BAL TE GAAN?
O NEE! IK VOND, DAT IK MAAR WEER EENS EEN NIEUWE HOBBY MOEST HEBBEN EN DAAROM BEN IK IN M'N VRIJE TIJD SCHILDER GEWORDEN. IK BEN NET NAAR DE VERFWINKEL GEWEEST WAAR IK EEN PAAR PENSEELTJES EN ZO GEKOCHT HEB!
MAAR LUISTER EENS, GOOFY, IK DACHT DAT JE GISTEREN PAS BEGONNEN WAS VIOOL TE LEREN SPELEN! HOE KOMT HET DAT JE ER AL ZO GAUW MEE UITGESCHEIDEN BENT? GEEN ZIN MEER?
O JA, IK HAD ER NOG WEL ZIN IN, MAAR DE BUREN NIET, MICKEY! ZE WAREN REUZE KWAAD EN ZEIDEN, DAT ALS IK WERKELIJK ZO GRAAG EEN HOBBY WILDE HEBBEN, DAN MAAR EENTJE MOEST UITKIEZEN, WAARBIJ HUN OREN NIET WERDEN GEKWELD. DAAROM GA IK NU SCHILDEREN!
HM, IK KAN ZE GEEN ONGELIJK GEVEN, DIE BUREN VAN JOU!

ZEG GOOFY, DAAR SCHIET ME OPEENS IETS TE BINNEN! JE HEBT NU WEL EEN POTLOOD EN EEN PAAR PENSELEN GEKOCHT, MAAR JE ZULT TOCH OOK WEL WAT TEKENPAPIER NODIG HEBBEN, HÈ? JE KUNT NIET ZOMAAR ERGENS WAT OP DE STRAAT KLADDEREN!
NEE! HEEFT U PAPIER VOOR MIJ?
OP HET POLITIE-BUREAU HEBBEN WE OP 'T OGENBLIK EEN PAAR DUIZEND AANPLAKBILJETTEN LIGGEN, DIE WE TOCH NIET KUNNEN GEBRUIKEN. AAN EEN KANT ZIJN ZE NIET BEDRUKT, DAAR ZOU JE DUS PRACHTIG OP KUNNEN TEKEKENEN! GA JE MEE?
O, DAT ZOU FIJN ZIJN!
EN EEN KWARTIERTJE LATER OP HET POLITIEBUREAU...
NEEM ZE MAAR MEE, GOOFY! ER STAAT OVERAL EEN DRUKFOUT IN, ZODAT WE ER NIETS MEE KUNNEN DOEN. WE WAREN VAN PLAN ZE MET DE OUD PAPIER-MAN MEE TE GEVEN!
DANK U WEL, COMMISSARIS!
HM... DIT IS ZEKER DIE BERUCHTE BANDIET WAAR U HET OVER HAD HÈ?
JA, TINUS DE TONEELSPELER. 'T IS AL EEN VRIJ OUDE FOTO VAN HEM.
HET IS BOVENDIEN HEEL WAARSCHIJNLIJK DAT HIJ OP 'T OGENBLIK ZO GOED VERMOMD IS, DAT Z'N EIGEN MOEDER HEM NIET MEER ZOU HERKENNEN! HIJ IS ER ECHT REUZE HANDIG IN! NOU, GOOFY, VEEL SUCCES MET JE GESCHILDER!
DANK U WEL, COMMISSARIS! IK ZAL M'N BEST DOEN!
ZEG, MICKEY! WAT MOET IK EIGENLIJK TEKENEN?
NOU, HET BELANGRIJKSTE IS DAT JE LEERT HOE JE MENSEN NA MOET TEKENEN, BEGIN DAAR DUS MAAR MEE! IN HET PARK'ZITTEN GENOEG MENSEN DIE HET HELEMAAL NIET ERG ZULLEN VINDEN ALS JIJ ZE ALS VOORBEELD GEBRUIKT HOOR!
INTUSSEN ZAL IK JE HIER IN DE SCHADUW EEN TIJDJE GEZELSCHAP BLIJVEN HOUDEN, GOOFY!
HA FIJN, MICK! DAN ZAL IK EENS EVENTJES EEN MOOI PORTRET VAN JE MAKEN!
MAAR TIEN MINUTEN DAARNA...
GRUTJES! HOE ZOU 'T KOMEN DAT DE MENSEN DIE IK TEKEN HELEMAAL NIET OP MENSEN LIJKEN?
ZZZZZ..

IK MOEST MAAR EENS WAT ANDERS GAAN DOEN! IK GA ME OP DIE FOTO'S OEFENEN IN HET TEKENEN VAN BAARDEN EN SNORREN! PER SLOT VAN REKENING ZIJN ER GENOEG MENSEN DIE EEN BAARD OF EEN SNOR HEBBEN, DUS MOET IK DAT OOK KUNNEN!
ZZZZ...
OPSPORING VERZOCHT
NOU, MICKEY, WAT ZEG JE ER VAN? VIND JE NIET, DAT IK ZO LANGZAMER-HAND AL EEN ECHTE SCHILDER BEGIN TE WORDEN? HET IS NIET GEK, HÉ?!
...UH?
TINUS DE TONEELSPELER
HM, DAT HEB JE HEEL NETJES GEDAAN, GOOFY! LIEVE HELP! IK WIST NIET DAT EEN BAARD EN EEN SNOR IEMANDS GEZICHT ZO KONDEN VERANDEREN!
VERZOCHT
TINUS DE TONEELSPELER
OEI! KIJK UIT, GOOFY! WE MOETEN ER METEEN ACHTERAAN EN HET TE PAKKEN ZIEN TE KRIJGEN, ANDERS KRIJGEN WE MISSCHIEN EEN BOETE OMDAT WE PAPIER IN HET PARK LATEN SLINGEREN!
IK HEB HEM AL, GOOF!
?
OEMPF!
OEPS!
SUFFERD DAT JE BENT! WAAROM KIJK JE NIET EEN BEETJE BETER UIT JE OGEN?! JE MOET NIET DENKEN, DAT DIT PARK VOOR JOU ALLEEN IS, LOMPERIK DAT JE BENT!
N-N-NEEMT U M-ME NIET KW-W-WALIJK, MENEER, IK WAS...IK MOEST...
WAT?! M-MAAR DAT IS... (SLIK!)
OPSPORING VERZOCHT

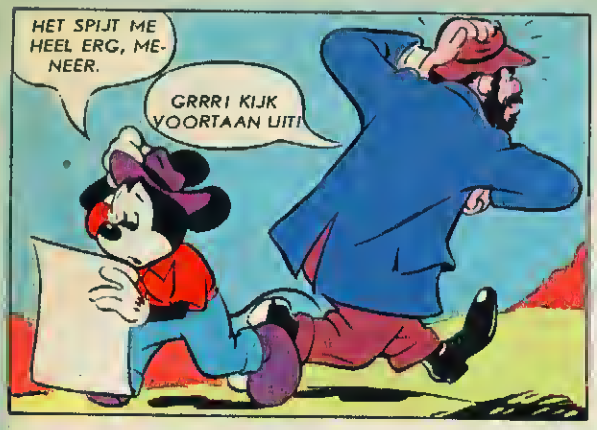

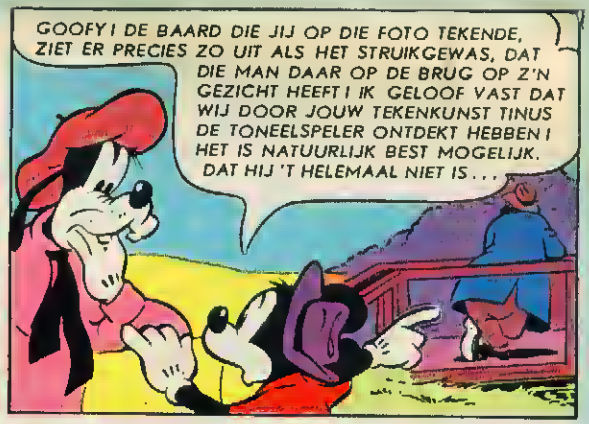

IN Z'N HAAST VERGEET GOOFY HELEMAAL DE ENORME STAPEL AANPLAKBILJETTEN, DIE HIJ OP DE BANK IN HET PARK HAD GELEGD . . .

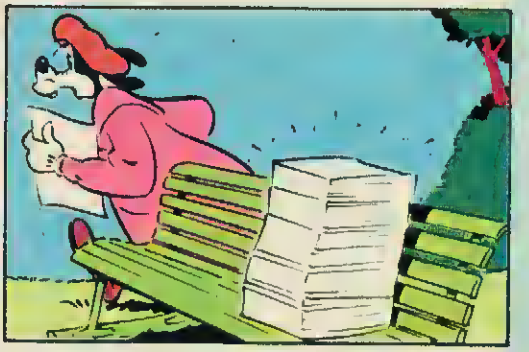

EVEN LATER KOMT ER EEN HARDE WINDSTOOT, DIE DE HELE STAPEL PAPIER HET PARK UIT BLAAST NAAR DE STAD . . .

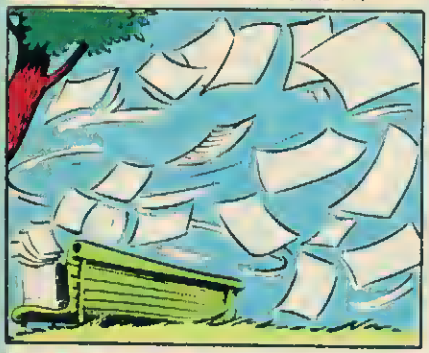

. . . WAAR OP EEN VAN DE DRUKSTE KRUISPUNTEN OPEENS EEN REGEN VAN AANPLAKBILJETTEN BEGINT NEER TE DALEN. DE MENSEN BLIJVEN MIDDEN OP DE WEG STAAN, DE AUTOBESTUURDERS KUNNEN NIETS MEER ZIEN . . .

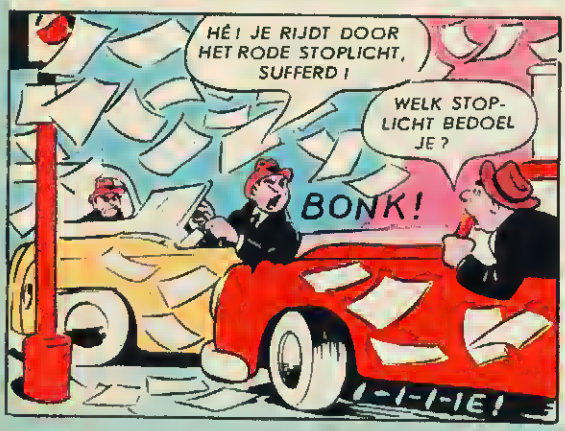

EN EVEN LATER ZIT HET HELE VERKEER VAST IN EEN GEWELDIGE OPSTOPPING. EEN AGENT PROBEERT ER TEVERGEEFS WAT ORDE IN TE BRENGEN . . .

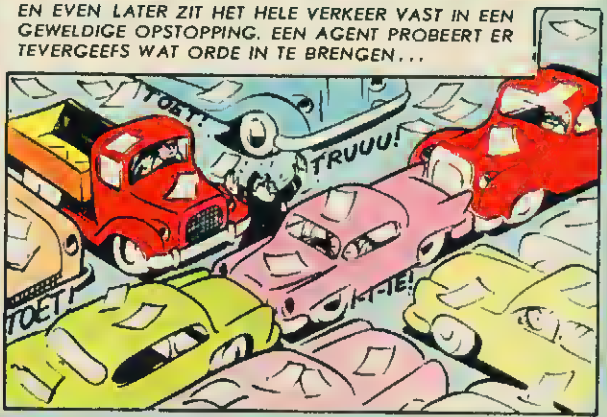

O . . . EH . . . COMMISSARIS, IK HEB HIER IETS, DAT IK U MOEST LATEN ZIEN! KIJK, TOEN IK OP DEZE FOTO EEN BAARD HAD GE . . .

HET SPIJT ME, GOOFY, MAAR IK HEB OP HET OGENBLIK ECHT GEEN TIJD OM NAAR JE KUNSTWERKEN TE KIJKEN! ER IS IN DE STAD 'N VRESELIJKE VERKEERSOPSTOPPING EN DAT MOET EERST GEREGELD WORDEN!

INTUSSEN AAN DE RAND VAN DE STAD . . .

HM, HIJ GAAT DAT OUDE, VERVALLEN HUIS IN . . . HIJ ZAL DAAR WEL EEN PAAR KAMERS HEBBEN, DENK IK!

KAMER TE HUUR

AHA, DAAR IS EEN LIJST MET DE NAMEN VAN ALLE MENSEN, DIE HIER EEN KAMER GEHUURD HEBBEN! OP DE MEESTE NAAMBORDJES STAAT NIETS . . . DAT KOMT GOED UIT, WA . . .

HÉ, JIJ DAAR! BEN JE SOMS NAAR IEMAND OP ZOEK?

O . . . EH . . . J-JA, EEN VRIEND VAN ME ZOU HIER VANDAAG 'N VERJAARDAGSFEEST GEVEN, MAAR IK ZIE HEM NERGENS! IK . . . IK DENK DAT HIJ VERHUISD IS OF ZO!

DACHT JE NOU ECHT, DAT IK DAT VERHAALTJE VAN JE GELOOF? KOM MAAR 'NS MET ME MEE, VENTJE!

IK BEN AL EENS EERDER DOOR IEMAND ACHTERVOLGD, MAAR ZO ONHANDIG EN IN 'T OOG LOPEND ALS JIJ 'T HEBT GEDAAN HEB IK NOG NOOIT MEEGEMAAKT! HOE HAD JE EIGENLIJK IN DE GATEN, DAT IK HET WAS? IK DACHT, DAT IK ME NOGAL GOED VERMOMD HAD!

NOU, IK WIL HET U WEL VERTELLEN, MAAR IK KAN HET BETER NIET DOEN! U GELOOFT ME TOCH NIET!

W-WAT BENT U EIGENLIJK V-VAN PLAN MET ME TE GAAN DOEN? U SLUIT ME HIER, HOOP IK TOCH NIET OP?

JA, JE MAG 'N PAAR UURTJES IN HET IJS IN DE KELDER ZITTEN, TERWIJL IK M'N VERMOMMING EVEN VERANDER! MISSCHIEN KOMEN ZE JE GAUW VERLOSSEN . . . MAAK DIE DEUR OPEN!

HET GAAT NIET! HIJ ZIT OP SLOT, DENK IK . . .

WAT? NOU WORDT IE HELEMAAL MOOI! DIE DEUR IS NOOIT OP SLOT! GA MAAR 'NS EEN EINDJE OPZIJ, DAN ZAL IK . . .

PIE-IEP!

KLIK!

JA, U HEEFT GELIJK! HIJ ZIT HELEMAAL NIET OP SLOT, ZIET U WEL?!

AU!

KLETS!

ZO, NU ZIJN DE ROLLEN OMGEDRAAID! OVER EEN HALF UURTJE IS DE POLITIE HIER EN DIE ZAL U ER DAN WEL UITHALEN!
HÉ!!

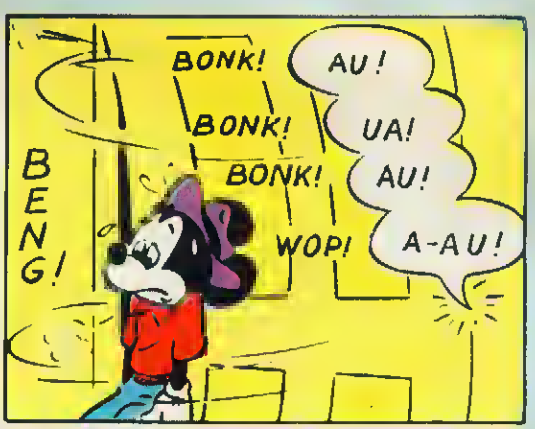
BONK!
AU!
BONK!
UA!
BONK!
AU!
BENG!
WOP!
A-AU!

LIEVE HELP! WAAR IS DAT PISTOOL GEBLEVEN? IK DENK, DAT IK HET NAAR BINNEN GESLAGEN HEB TOEN IK DIE DEUR DICHTGOOIDE... NOU BEN IK NOG NIET VEEL VERDER DAN TOEN IK BEGON! LAAT IK EERST MAAR 'NS ZORGEN, DAT HIJ ER NIET UIT KAN KOMEN!

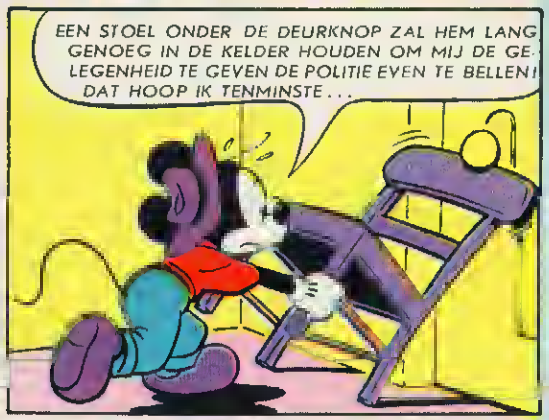
EEN STOEL ONDER DE DEURKNOP ZAL HEM LANG GENOEG IN DE KELDER HOUDEN OM MIJ DE GELEGENHEID TE GEVEN DE POLITIE EVEN TE BELLEN! DAT HOOP IK TENMINSTE...

GELUKKIG IS ER EEN TELEFOON VLAKBIJ! ALS DIE TELEFONISTE NU MAAR GAUW AAN HET TOESTEL KOMT, WANT IK HOOR HEM DE TRAP AL OP LOPEN! HALLO! WAAR BLIJF ZE NOU TOCH? ...HALLO!!...
BONK!
BONK!

HALLO! O... DAG, JUFFROUW. WILT U ME METEEN DOORVERBINDEN MET DE COMMISSARIS VAN POLITIE? ER IS VEEL HAAST BIJ!
BONK!
BONK!
HET SPIJT ME, MENEER, ALLE TELEFOONTOESTELLEN OP 'T POLITIEBUREAU ZIJN IN GESPREK. ER IS EEN GROTE VERKEERSOPSTOPPING EN DAT MOET EERST GEREGELD WORDEN!

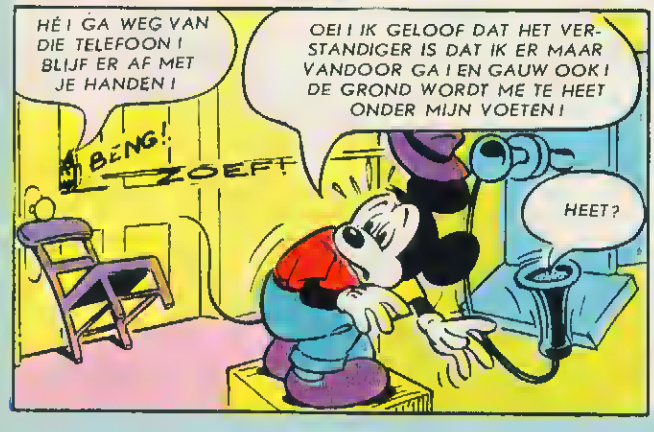
HÉ! GA WEG VAN DIE TELEFOON! BLIJF ER AF MET JE HANDEN!
OEI! IK GELOOF DAT HET VERSTANDIGER IS DAT IK ER MAAR VANDOOR GA! EN GAUW OOK! DE GROND WORDT ME TE HEET ONDER MIJN VOETEN!
BENG!
ZOEFF!
HEET?

ALS IK ME NIET VERGIS STAAT ER OP DE HOEK VAN DEZE STRAAT EEN TELEFOONCEL. DAN BEL IK DAAR MAAR!
PIOE!
WENG!

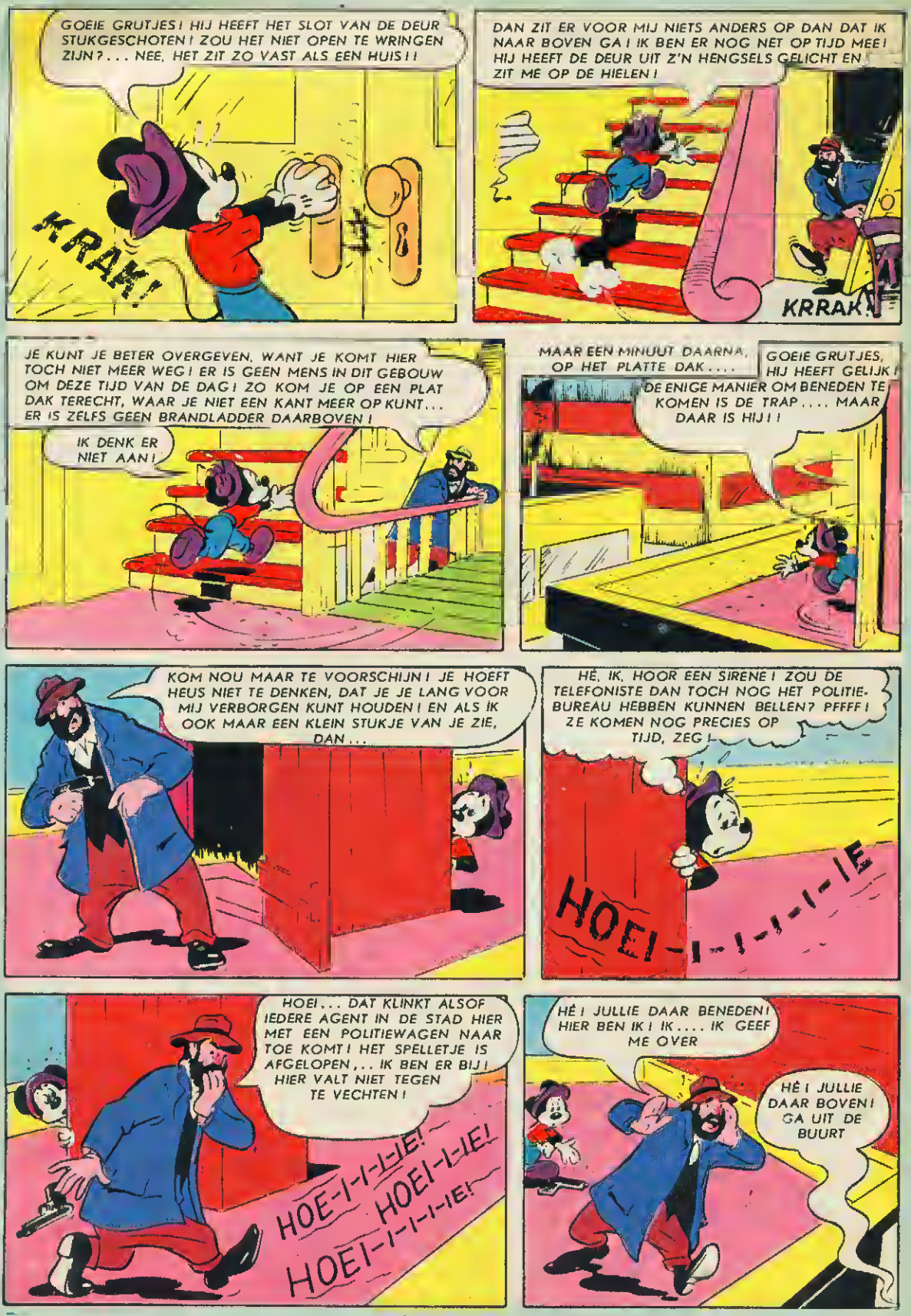
GOEIE GRUTJES! HIJ HEEFT HET SLOT VAN DE DEUR STUKGESCHOTEN! ZOU HET NIET OPEN TE WRINGEN ZIJN? . . . NEE, HET ZIT ZO VAST ALS EEN HUIS!!
KRAK!
DAN ZIT ER VOOR MIJ NIETS ANDERS OP DAN DAT IK NAAR BOVEN GA! IK BEN ER NOG NET OP TIJD MEE! HIJ HEEFT DE DEUR UIT Z'N HENGSELS GELICHT EN ZIT ME OP DE HIELEN!
KRRAK!
JE KUNT JE BETER OVERGEVEN, WANT JE KOMT HIER TOCH NIET MEER WEG! ER IS GEEN MENS IN DIT GEBOUW OM DEZE TIJD VAN DE DAG! ZO KOM JE OP EEN PLAT DAK TERECHT, WAAR JE NIET EEN KANT MEER OP KUNT . . . ER IS ZELFS GEEN BRANDLADDER DAARBOVEN!
IK DENK ER NIET AAN!
MAAR EEN MINUUT DAARNA, OP HET PLATTE DAK . . . .
GOEIE GRUTJES, HIJ HEEFT GELIJK! DE ENIGE MANIER OM BENEDEN TE KOMEN IS DE TRAP . . . . MAAR DAAR IS HIJ!!
KOM NOU MAAR TE VOORSCHIJN! JE HOEFT HEUS NIET TE DENKEN, DAT JE JE LANG VOOR MIJ VERBORGEN KUNT HOUDEN! EN ALS IK OOK MAAR EEN KLEIN STUKJE VAN JE ZIE, DAN . . .
HÉ, IK, HOOR EEN SIRENE! ZOU DE TELEFONISTE DAN TOCH NOG HET POLITIE-BUREAU HEBBEN KUNNEN BELLEN? PFFFF! ZE KOMEN NOG PRECIES OP TIJD, ZEG!
HOE!-!-!-!-!-IE
HOE!... DAT KLINKT ALSOF IEDERE AGENT IN DE STAD HIER MET EEN POLITIEWAGEN NAAR TOE KOMT! HET SPELLETJE IS AFGELOPEN,.. IK BEN ER BIJ! HIER VALT NIET TEGEN TE VECHTEN!
HOE-!-!-!-!-IE!
HOE!-!-!-IE!
HOE!-!-!-!-IE!
HÉ! JULLIE DAAR BENEDEN! HIER BEN IK! IK . . . . IK GEEF ME OVER
HÉ! JULLIE DAAR BOVEN! GA UIT DE BUURT

SPLETS!
W-WAT HEEFT DAT NU WEER TE BETEKENEN?!
MOET JE NOU TOCH 'NS EVEN ZIEN... DE BRANDWEER! WACHT 'NS EVEN, DIE TELEFONISTE HEEFT ME NATUURLIJK HOREN ZEGGEN, DAT HET ME TE HEET WERD ONDER M'N VOETEN EN IS DE BRANDWEER GAAN BELLEN, OMDAT ZE DACHT, DAT ER BRAND WAS!
BLUB!
EEN UURTJE LATER....
NOU, DAT IS ALWEER GEBEURD, COMMISSARIS! HET IS EEN DRUKKE DAG GEWEEST, HÉ? TINUS DE TONEELSPELER ZIT IN DE GEVANGENIS, DIE VERKEERS-OPSTOPPING IN DE STAD IS OOK ONTWARD... NU KUNNEN WE DUS EINDELIJK EEN DAG AFSPREKEN OM SAMEN UIT VISSEN TE GAAN!
IK HEB 'T HARD NODIG!
MAAR IK HEB ER DIT KEER WAT VAN GELEERD, COMMISSARIS! BEMOEI JE NOOIT MET DE HOBBIES VAN GOOFY, OF HET NU VIOOLSPELEN, SCHILDEREN OF WAT ANDERS IS... HET IS ALLEMAAL VEEL TE GEVAARLIJK, DAT HEBBEN WE NU GEZIEN.
O JA, DAT WAS IK HELEMAAL VERGETEN, MICKEY! IS HIJ NOG STEEDS BEZIG MET DAT GEKLIEDER?
NEE, U WEET HOE GAUW HEM IETS GAAT VERVELEN! EEN HALF UUR GELEDEN KWAM IK HEM TEGEN, HIJ DEED VRESELIJK GEHEIMZINNIG EN ZEI, DAT HIJ WEER EEN NIEUWE HOBBY HAD, MAAR WAT HET IS WEET IK NIET!
(SLIK!) I-IK WEL!!
NEE TOCH!
HÉ, DA'S NOU NOG 'NS LEUK, IK WAS JULLIE TWEE JUIST AAN 'T ZOEKEN!
PLETS!
PLATS!
VLUG, COMMISSARIS, LATEN WE ZORGEN DAT WE 'N GOED EIND BIJ HEM UIT DE BUURT KOMEN! WE HOEVEN ECHT NIET ONDER WATER MOEILIJKHEDEN TE GAAN ZOEKEN, OP 'T DROGE ZIJN ER AL MEER DAN GENOEG!
?
GRUTJES! WAT ZOU ER MET ZE AAN DE HAND ZIJN? WAAROM RENNEN ZE NOU ZO OPEENS WEG? IK BEGRIJP ER NIETS VAN! IK WILDE ZE ALLEEN MAAR EEN PAR VRIJKAARTJES GEVEN VOOR DE EERSTE VOORSTELLING.
GAAT IN DE ROXY BIOSCOOP NAAR DE GEHEIMEN VAN DE OUDE BOEM!

Weet je weetje!

Jij en het atoom VI

Als we een sneeuwklokje zouden vergroten — tot een sneeuwvlok met een middellijn van een miljoen kilometer, dat is drie maal de afstand van de aarde tot de maan — en uit die sneeuwvlok een stuk zouden nemen zo groot als de binnenstad van Amsterdam, dan zouden zich daarin nog altijd tientallen atomen bevinden.
Eén enkel atoom zou dan zo groot zijn als het Koninklijk Paleis op de Dam. Maar hoe groot zou in dat geval de atoomkern zijn? Niet groter dan een nietig vliegje, dat

in één van de zalen van het Paleis rondvliegt....
In werkelijkheid is het zo, dat een atoom bijna een miljoenste millimeter groot is — maar dat is nog maar de afmeting van de buitenste baan waarin de elektronen rondcirkelen — en dat de atoomkern nog tienduizend maal zo klein is als die miljoenste millimeter. En dat betekent dat de kern het atoom maar voor een miljoenste van een miljoenste deel opvult. Want om de inhoud te krijgen, moeten we rekenen 1/10.000 x 1/10.000 x 1/10.000 en dat is één miljoenste van een miljoenste. Dit onvoorstelbaar kleine gedeelte van het atoom wordt ingenomen door de atoomkern. Voor de rest is het atoom leeg — de elektronen mogen we in dit verband verwaarlozen. Als we hierover gaan nadenken, komen we tot wel heel vreemde gedachten, maar daarover de volgende keer!

Maak zelf.... een camera obscura

Camera obscura betekent „donkere kamer". Dat te maken is geen kunst: de gordijnen dicht en het licht uit! Maar zo bedoelen we het niet. Wat wij gaan maken is de camera obscura, die de voorloper van 't fototoestel, de foto-camera was!
Hiervoor heb je nodig een leeg conservenblik zonder deksel. In de bodem prik je een gaatje, waar net een lucifer door kan en over de bovenkant, waar eerst de deksel zat, span je een vel boterhampapier. Met behulp van een paar elastiekjes. Daarmee is je camera obscura klaar. Hoe gebruik je hem nu? Als datgene wat je uit het raam ziet, fel door de zon wordt beschenen, zet dan je blik met de kant van het gaatje naar buiten gericht, voor het raam, desnoods op een kleine verhoging, b.v. 'n kussen, en trek de overgordijnen dicht, zodat in de kamer alles donker is. Op het boterhampapier zie je dan een duidelijke afbeelding in de kleuren van het uitzicht uit je raam — maar.... op z'n kop!
Is het verduisteren met gordijnen lastig, kruip dan met je hoofd onder een grote donkere lap, net als de fotografen die vroeger gebruikten. Heb je een klein lensje, dan kun je dat in plaats van het gaatje gebruiken.
Dan gaat het veel beter, maar krijg je alleen een scherp beeld op een bepaalde afstand van lens tot boterhampapier!

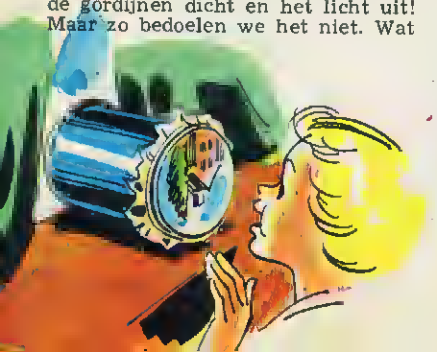

De uitvinding van de fotografie

Vele eeuwen geleden wist men al dat bepaalde witte zilverzouten onder invloed van het licht donker werden. In 1727 vulde de Duitse geleerde Schultze, een fles met een papje van deze zouten, plakte uitgeknipte figuren op de fles, zette deze in het zonlicht en toen hij enige tijd later de figuren er af haalde, waren ze in het wit afgebeeld tussen het donker geworden papje.
Het was de Fransman Niepce, die ± 1820 in een camera obscura een metalen plaat, bedekt met een soort asfalt, plaatste, en daarmee de eerste echte foto maakte. Laten experimenteerde Niepce met zilverzouten, en met succes, maar toen hij in 1833 stierf, had zijn uitvinding nog geen bekendheid. Zijn compagnon Daguerre, een schilder, verbeterde Niepce's uitvinding, maakte deze op 19 aug. 1839 wereldkundig en toen was het succes enorm; de fotografische ateliers verrezen als paddestoelen uit de grond en tienduizenden mensen lieten hun portret maken, ook al moesten ze daarvoor langer dan een kwartier in fel zonlicht onbeweeglijk stil zitten....

Tips voor betere foto's

1. Neem voor elke foto de tijd; haast je niet en ga zorgvuldig na hoe je de foto het beste maken kunt.
2. Vul of ledig je fototoestel nooit in zonlicht; doe dat in de schaduw en bij voorkeur binnenshuis.
3. Zorg dat je bij de opname stevig staat, houd je camera doodstil en beweeg hem bij het afdrukken niet.
4. Fotografeer niet met de zon in je rug, maar met de zon van opzij, zodat er ook schaduwen op je foto komen.
5. Houd je camera niet scheef, en zorg dat de horizon of wat je fotografeert, je foto niet in tweeën deelt.
6. Als je mensen fotografeert, durf dan dichtbij te komen en geef de mensen iets te doen, zodat je niet van die stijve, geposeerde foto's krijgt — maak foto's, die als het ware een verhaaltje vertellen — dus foto's die leven!

TOM POES EN DE BEKER VAN ONK
HEER BOMMEL WAS 'N GOUDEN BEKER KWIJT GERAAKT, DIE HIJ VAN EEN DWERGJE TE LEEN HAD GEKREGEN. HET WAS DE LIEVELINGSBEKER VAN ONK, DE MACHTIGE WOUDKONING, DUS DREIGDE ER ALLERLEI NARIGHEID, ALS HEER BOMMEL DIE BEKER NIET TERUGBRACHT. MAAR DAN ZOU HIJ EERST SPORTKAMPIOEN MOETEN WORDEN, WANT INMIDDELS WAS DE GOUDEN BEKER UITGELOOFD ALS PRIJS VOOR DE SPORTMAN VAN HET JAAR...
VROEG IN DE MORGEN BEGAVEN HEER BOMMEL EN TOM POES ZICH NAAR DE BRUKEBEENSCHANS, WAAR HEER OLLIE ZOU DEELNEMEN AAN DE SPRINGWEDSTRIJD. HIJ WAS VOL ZELFVERTROUWEN.
DAAR IS DE SCHANS WAAR IS STRAKS ALLE SKI-KAMPIOENEN ZAL OVERTREFFEN, TOM POES.
HM, IK HOOP DAT HET U LUKT. MAAR U KUNT NIET EENS SKIËN, DUS HOE WILT U DAN VAN KAMPIOENEN WINNEN? MISSCHIEN DOET U ER WIJZER AAN U NIET OP DIE SCHANS TE WAGEN.
O, BEGIN JE WEER? MOET JE MIJN STEMMING WEER BEDERVEN?
MAAR HEER OLLIE, IK ZEG HET VOOR UW BESTWIL. ZELFS DE ALLERBESTE SKIËRS MAKEN VAAK EEN LELIJKE VAL VAN DIE GEVAARLIJKE SCHANS. EN U, ALS BEGINNELING...
BEGINNELING... TOEMAAR! JE ZOU EEN SPORTHEER AAN ZICHZELF DOEN TWIJFELEN. GA WEG! LAAT ME ALLEEN! NU IK ME OP EEN BELANGRIJKE WEDSTRIJD MOET VOORBEREIDEN, HEB IK JOU LIEVER NIET OM ME HEEN!
EN HEER BOMMEL VERWIJDERDE ZICH MET DRIFTIGE PASSEN.

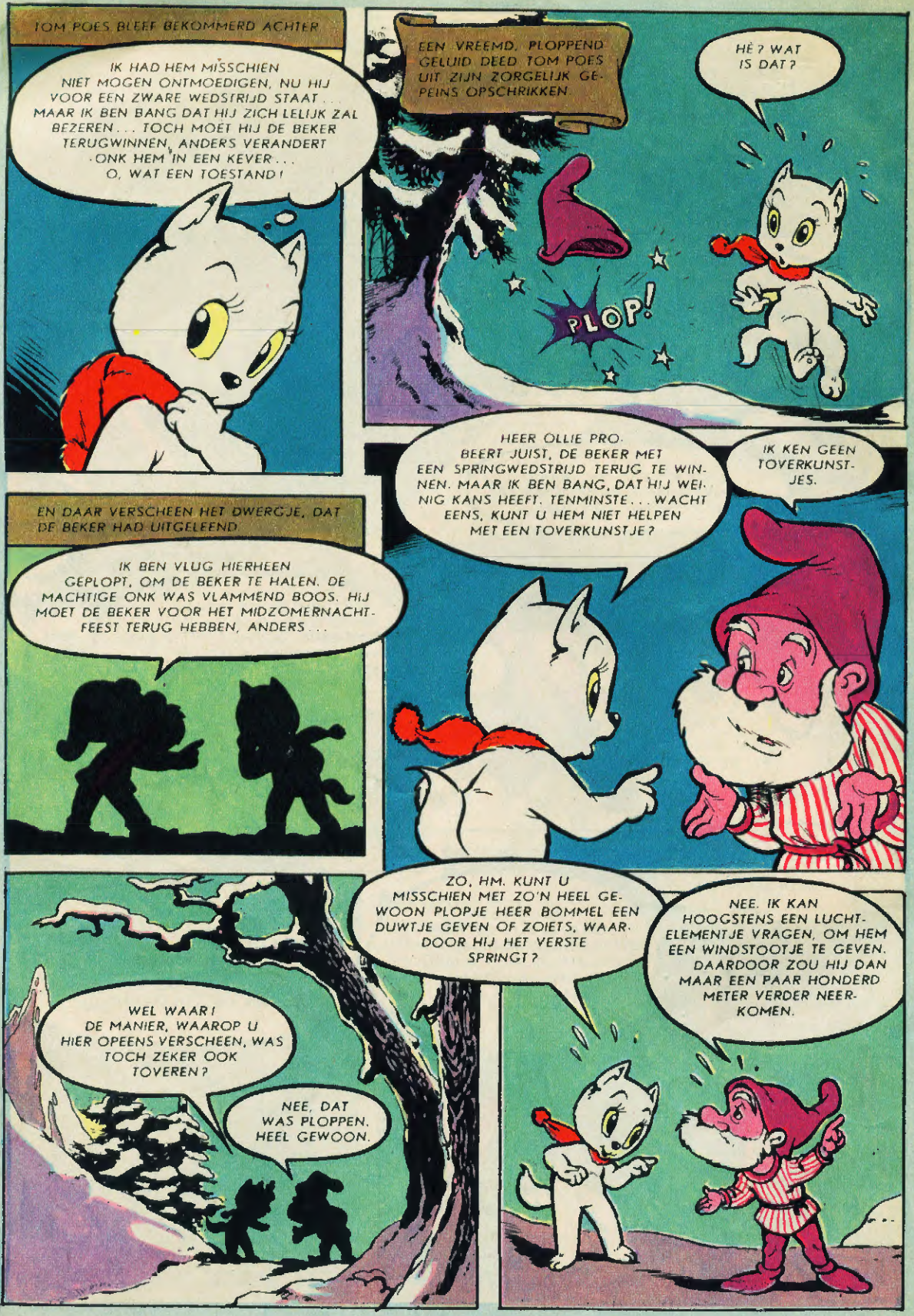
TOM POES BLEEF BEKOMMERD ACHTER
IK HAD HEM MISSCHIEN NIET MOGEN ONTMOEDIGEN, NU HIJ VOOR EEN ZWARE WEDSTRIJD STAAT... MAAR IK BEN BANG DAT HIJ ZICH LELIJK ZAL BEZEREN... TOCH MOET HIJ DE BEKER TERUGWINNEN, ANDERS VERANDERT ONK HEM IN EEN KEVER... O, WAT EEN TOESTAND!
EEN VREEMD, PLOPPEND GELUID DEED TOM POES UIT ZIJN ZORGELIJK GEPEINS OPSCHRIKKEN
HÈ? WAT IS DAT?
PLOP!
HEER OLLIE PRO-BEERT JUIST, DE BEKER MET EEN SPRINGWEDSTRIJD TERUG TE WINNEN. MAAR IK BEN BANG, DAT HIJ WEINIG KANS HEEFT. TENMINSTE... WACHT EENS, KUNT U HEM NIET HELPEN MET EEN TOVERKUNSTJE?
IK KEN GEEN TOVERKUNSTJES.
EN DAAR VERSCHEEN HET DWERGJE, DAT DE BEKER HAD UITGELEEND
IK BEN VLUG HIERHEEN GEPLOPT, OM DE BEKER TE HALEN. DE MACHTIGE ONK WAS VLAMMEND BOOS. HIJ MOET DE BEKER VOOR HET MIDZOMERNACHTFEEST TERUG HEBBEN, ANDERS...
ZO, HM. KUNT U MISSCHIEN MET ZO'N HEEL GEWOON PLOPJE HEER BOMMEL EEN DUWTJE GEVEN OF ZOIETS, WAARDOOR HIJ HET VERSTE SPRINGT?
NEE. IK KAN HOOGSTENS EEN LUCHTELEMENTJE VRAGEN, OM HEM EEN WINDSTOOTJE TE GEVEN. DAARDOOR ZOU HIJ DAN MAAR EEN PAAR HONDERD METER VERDER NEERKOMEN.
WEL WAAR! DE MANIER, WAAROP U HIER OPEENS VERSCHEEN, WAS TOCH ZEKER OOK TOVEREN?
NEE, DAT WAS PLOPPEN. HEEL GEWOON.

EEN PAAR HONDERD METER? MAAR DAT IS RUIM VOLDOENDE OM TE WINNEN! DAN SPRINGT HIJ VERDER DAN IEDER EEN! TOE, HAAL ER GAUW ZO'N ...EH... LUCHT-ELEMENTJE BIJ.

TOM POES ZAG EEN MOGELIJKHEID, OM DE KANSEN VOOR HEER BOMMEL GUNSTIGER TE MAKEN. TERWIJL HIJ DIT MET HET DWERGJE BESPRAK ...

... STOND HEER BOMMEL AL HOOG OP DE SPRINGSCHANS, WACHTEND OP ZIJN BEURT. HIJ VOND DIE SCHANS WEL NAAR HOOG, MAAR TRACHTTE MANMOEDIG ZIJN ANGST TE VERBERGEN.

U B-BENT AAN DE B-BEURT, MARKIES. TOT STRAKS...

TOT STRAKS? HOE BEDOELT GE... EH.. BOMMEL? IK BEN NIET VAN PLAN U STRAKS IN 'T ZIEKENHUIS TE KOMEN OPZOEKEN.

DE MARKIES KON DE VERLEIDING NIET WEERSTAAN OOK WEER IETS ONAARDIGS TEGEN HEER BOMMEL TE ZEGGEN, VOOR HIJ DE STEILE HELLING AFSUISDE.

IN HET Z-ZIEKENHUIS? BAH, IK LAAT ME NIET BANG M-MAKEN. WAT HIJ KAN, MOET IK OOK KUNNEN.

MAAR HET ZOU NIET MEEVALLEN, DE MARKIES TE EVENAREN. HIJ OOGSTE ALGEMENE BEWONDERING MET ZIJN ELEGANTE SPRONG ...

WAT EEN MOOIE STIJL!

BRAVO!

... EN ZIJN BESCHAAFDE LANDING.

BRAVO!

KEURIG! DIE WINT VAST DE PRIJS!

DE BEURT IS AAN DEELNEMER BOMMEL.

EEN DUWTJE, EN DAAR SUISDE HEER OLLIE NU DE HELLING AF.

© 1959 / Marten Toonder / Donald Duck.
Alle rechten voorbehouden.